

Giới thiệu *Đừng Xa Anh Nữa Nhé*

Tác phẩm online hay *Đừng Xa Anh Nữa Nhé* của tác giả SuriNguyen548 mở ra thế giới truyện teen hay xoay quanh nó-Dương Hy Tranh:20 tuổi,dễ thương học giỏi nó được gia đình giàu có nhận nuôi (có nghĩa nó là cô nhi đó) nhưng gia đình này cũng chỉ lợi dụng nó thôi điều này nó biết, nó có một mái tóc màu bạch kim và đôi mắt màu tím nhưng điều đặc biệt hơn là nó có hai chiếc răng nanh (răng như mà cà rồng ak)

Nhưng nó có cực kỳ xinh đẹp một nhan sắc khiến tất cả chàng trai kể cả con gái nào nhìn cũng phải yêu nó ngay lập tức body đẹp nhưng nó ít khi cười vì mỗi lần ai thấy hai chiếc răng của nó điều sợ nhưng gia đình nó hay bạn bè nó họ không sợ nụ cười đó của nó vì họ đã quen và còn cảm thấy rất đẹp

Hắc-Ngư Ngạo Thiên: 25 tuổi ông trùm của Hắc Đạo

người mà khi đọc truyện thấy nhắc đến tên của hắc ai cũng nghĩ tới "Hung Thần"thật ra hắc chưa bao giờ sống như một con người cả (trừ khi nó xuất hiện) và cũng là một Tổng Tài lạnh lùng khiến mọi người khiếp sợ hắc có một khuôn mặt mà nữ giới ao ước được làm vợ hắcbody chuẩn còn cao thì khỏi nói 3

-Tuyệt Nhi:20 tuổi xinh đẹp như thiên thần mắt tím 2, học giỏi đai đen judo là bạn thân của nó con gái của Dương gia tính tình nóng nảy sẽ đánh những ai làm hại nó

-Thiên Vương:25 tuổi bạn thân của hắc bản tính playboy nhưng khi làm việc thì rất nghiêm túc khuôn mặt baby vì thế được rất nhiều phụ nữ theo dõi với Thiên Vương thay tính nhân như com bữa con của tập Đoàn Lâm Thị là người thừa kế của Lâm gia

Còn một số nhân vật mình sẽ giới thiệu trong truyện

Bạn đang đọc truyện *Đừng Xa Anh Nữa Nhé* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1

Vào một buổi sáng đẹp trời của ngày Chủ Nhật vậy mà trong lòng nó chẳng đẹp gì tất cả mọi thứ với nó bây giờ đều tối om vì nó phải chứng kiến cảnh bố mẹ mình phải quỳ xuống trước mặt một người đàn ông khí chất lạnh lùng như thể trong nhà nó . Nó chạy lại đỡ bà mẹ mình ngồi dậy

-Bố mẹ làm gì thế -Nó vừa nói vừa đỡ bố mẹ nó

Người con trai ấy không ai khác chính là hắc khi nhìn lên một người con gái có mái tóc màu trắng và cặp mắt màu tím đến kỳ lạ khiến hắc nhét lên một nụ cười hoàn hảo

-Xin Ngư tiên sinh đây giúp đỡ ạ -Bố nó không đứng lên mà vẫn quỳ ở đó và nói khiến nó như chết đứng

Hắc nhìn hai người đang quỳ dưới chân mình nhàn nhạt trả lời

-Tôi giúp hai người thì được cái gì hai người cũng biết tôi không làm điều gì mà không có lợi cho mình đâu

Bố nó rụt rè trả lời nhưng vẫn cúi đầu không dám ngẩng đầu lên vì từ trước chưa ai đủ can đảm nhìn vào cặp mắt hắc

-Thế người muốn gì ạ

Hắc quay sang nhìn nó rồi nói ung dung trả lời

-Con gái của mấy người

Khi nghe câu nói của hắc người nó như chết đờ tại chỗ ngơ ngác nhìn hắc.Nhưng ngược lại với nó bố mẹ nó không sợ sệt nữa mà vui hắc lên nó quay sang nhìn bố mẹ mình rồi cũng biết câu trả là gì

-Được-câu trả lời chắc chắn của bố mẹ nó khiến nó cảm thấy hắc thêm

-Không được con không đồng ý-Nó nói

-Tại sao con nên nhớ người đã cứu sống con là ta gia đình này đã nuôi con cũng mười mấy năm rồi con cũng phải trả ơn ta chứ-Mẹ nó lên tiếng

- Nhưng con...,- nó chưa nói hết câu thì ba nó nói

- Đồ thứ con bắt hiểu này - ba nó chỉ tay về phía nó

Hắn ngồi nghe cũng đủ hiểu nó không phải con ruột của bố mẹ nó và cũng biết ông bà già này chỉ lợi dụng nó thôi chứ thật sự không thương yêu gì nó cả

-Hai ông bà thôi được rồi đây, đưa cô ấy về trước - nói rồi hắn cho người đem nó về nhà , nó như người mất hồn mặt cho ai làm gì thì làm Khi chiếc xe BMW của hắn đưa nó đi hắn quay lại rồi nói

-Ông bà yên tâm tôi sẽ kêu người đưa tiền cho ông bà còn đây là tiền mà tôi muốn ông bà đừng bao giờ xuất hiện trước mặt tôi hay cô ấy cả nếu không thì không biết chuyện gì sẽ xảy ra đâu

Nói rồi hắn bỏ đi và lên một chiếc xe khác .Khi lên xe tài xế hỏi

-Bây giờ đi đâu hả thiếu gia - người tài xế cung kính hỏi

-Về nhà - hắn vẫn tỏ thái độ lạnh lùng trả lời

Vừa mới bước xuống xe nó ngạc nhiên khi thấy một ngôi nhà to đến thế ngôi nhà mà của bố mẹ (nuôi) của nó chưa bằng 1/3 ngôi nhà của hắn nó chậm rãi bước vào nhà khi bước vào thì có một cô gái mặc quần áo người hầu chiếc váy của cô trên đầu gối để lộ cặp đùi của mình . Cô gái đó bước lại gần nó tát nó bập tay và nói

- Mày không vào làm đi mà còn đứng đó - cô gái tát nó xong liền nói

Nó chưa biết chuyện gì xảy ra chỉ lấy tay sờ lên mặt mình nó cảm nhận có chất gì đó trên khoé miệng nó thì ra là máu cô gái đó thấy nó không trả lời liền nắm đầu nó lôi đi trong bếp có vài ba cô hầu gái nhìn thấy cười ,vì quân gia không có nhà nên mấy người đó tha hồ mà đánh nó mấy cô gái đó đập vào bụng nó

- Tụi bây xem cái con này là người hay là quỷ á coi con mắt nó kìa cái màu mắt nhìn chẳng giống ai còn đầu tóc nó nữa màu trắng trông thật kinh tởm - một trong những cô hầu nói

- Chắc là nó đeo lens và nhuộm đấy chứ có người nào như nó ăn mặc như thế này chắc là câu dẫn thiếu gia rồi

- Tụi bây tranh ra - cô gái lúc này tát nó nói, cô cầm bình hoa đập mạnh vào đầu nó

*Bốp

Bạn đang đọc truyện *Đừng Xa Anh Nữa Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2

Đó là tiếng bình hoa đập vào đầu của nó các cô gái ở đó ngạc nhiên lắm nhưng cũng bắt đầu hòa theo nó đau lắm nhưng vẫn không lên tiếng mái tóc màu trắng của nó nhuộm đỏ vì vết máu của nó . Lúc đó tiếng xe được dừng lại trước cửa nhà hắn . Hắn bước xuống xe thì nghe bên trong có tiếng cười đùa hắn bước vào trong thấy nó đang nằm dưới sàn quần áo sọc sệt và trên sàn có một đũng máu hắn nhú mũi

- Các cô làm gì vậy hả - hắn dường như hét lên

Các cô gái dừng tay lại quân gia nghe thấy chạy lại

Hắn đi lại phía mấy cô gái tát cho mỗi người một cái rồi đỡ nó lên phòng trước khi khi còn để lại câu nói khiến mọi người ai cũng sợ

- Các cô chuẩn bị đi - hắn nói

Trong phòng

Khi hắn đặt nó xuống chiếc giường lớn trong phòng lúc đó nó ngất đi rồi thấy vậy hắn sai quân gia kêu bác sĩ đến , trong lúc đó hắn đi từ áo lấy chiếc áo sơ mi trắng phớt dầy của hắn định mặc vào cho nó hắn đi lại chỗ nó nhẹ nhàng gỡ từng nút áo của nó ra hắn một tay đỡ nó một tay gỡ nút áo nó, vì lúc

đầu nó mặc chiếc áo somi cùng chiếc váy nên không cần phải thay váy hần để chiếc áo somi nó một bên liền thấy làn da trắng mịn của nó trông lúc đó quần gia cùng bác sĩ chạy vào mà không rõ cửa vì nghe có vẻ khá gấp vừa chạy vào thì nhìn thấy cảnh ***

Ra ngoài - hần hét lớn

Thật ra thì hần biết ông bác sĩ và quần gia chưa thấy gì hết nhưng vì trong lòng rất khó chịu sau khi hần mặt áo đàng hoàng cho nó thì đi ra ngoài kêu bác sĩ vào hần đứng nhìn ông bác sĩ khám cho nó

- Cô ấy không sao chỉ là vết thương ở chân có vẻ khá nặng nên đừng cho cô ấy đi lại nhiều - ông bác sĩ nhàn nhạt trả lời

- Còn gì nữa không - hần nhíu mày hỏi

- Không ạ - ông bác sĩ sợ sệt trả lời

- Quần gia ông kêu người đưa ông ấy về và nấu cháo nào dễ ăn cho cô ấy tôi có chút việc - nói rồi anh quay người rời đi

Anh bước lên xe chạy thẳng tới Hắc Đạo con đường vào Hắc Đạo phải chạy vào trong rừng. Anh bước xuống xe đám vệ sĩ đứng trước cửa cuối đầu chào

- Nó đâu - câu nói rất ngắn gọn nhưng vẫn khiến cho người khác ớn lạnh xương sống

- Phòng 302 - tên vệ sĩ đáp

Hần bước vào phòng 302 nhìn đám con gái ấy rất thâm nhìn lướt qua hần nhét môi với một nụ cười khinh bỉ đầu là kết cục cho những kẻ giám làm hại nó

- Các cô biết người mà các cô đụng là ai không - giọng nói lạnh lùng của hần khiến cho tất mọi thứ đều im lặng

- Nói - hần bắt đầu rằng giọng

- Dạ không - một cô hầu gái mở miệng nói

- Vậy để tôi cho các cô biết cái người mà các cô đánh sắp chết á là vợ tôi - giọng nói trầm xuống

Tất cả mọi người ở đó đều ngạc nhiên khi thấy người mào lạnh như hần mà cũng có vợ sao

- Tôi xin lỗi - tất cả các cô gái cuối đầu xuống xin lỗi

- Vậy thì vợ tôi sao đây - hần nói

Hần lấy trong túi ra một con dao đâm vào trong đùi của một cô gái máu từ từ phun ra

- Thiếu Gia xin người tha cho - cô gái bị đâm nói

Hần nhìn với cặp mắt khinh bỉ - Thế lúc các người đánh vợ tôi cô ấy có xin các người tha không, không nói nhiều đem nó vào cho tôi

Hần vừa nói xong có một tên vệ sĩ đem con chó sói thân hình to lớn vào khi đám con gái nhìn thấy những giọt mồ chảy xuống, Hần quay lại nhìn con sói mà anh đã huấn luyện rất lâu

Bạn đang đọc truyện *Đừng Xa Anh Nữa Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3

Hần đi lại bên con chó sói ngồi xuống xoa đầu con chó sói xong khẽ nói

- Thấy nó không

Con chó sói gật đầu như là nói hiểu con chó sói đi lại phía đám con gái từ từ cắn vào, hần bước ra khỏi phòng tên vệ sĩ ngửi thấy mùi tanh của máu cảm thấy buồn nôn như phải chờ cho con chó sói ấy ăn xong rồi mới được đi

Khi hắn về tới nhà đi lên lầu thấy nó đang ngủ nên bước vào phòng tắm nó nghe tiếng nước chảy nên cũng thức dậy nó nhìn quanh thấy căn phòng rất lớn nó chắc là đây không phải phòng nó, nó nhìn trên người nó đây không phải là áo của nó lúc đó tiếng nước chảy không còn nữa hắn bước ra choàng một áo choàng rất lớn và dài

- Em dậy rồi à - hắn nói

Nó gật đầu hắn nhìn động tác của nó không buồn nhếch miệng lên cười

- Em không cần sợ tôi vậy đâu - hắn thấy nó không lên tiếng nên nói

Hắn đi lại ngồi xuống giường vén tóc nó lên - Đi xuống ăn cơm - nói rồi hắn kéo nó đứng lên vừa đứng lên nó té xuống hắn nhớ nó không thể đi lại được nên bế sóc nó lên nó hơi ngạc nhiên

- Anh bỏ xuống đi - nó nhìn hắn

- Chân của em không đi được đâu - hắn bế nó ra khỏi phòng

Khi đi xuống phòng ăn những người làm đều nhìn nó chăm chăm nó hơi ngượng hắn cũng không để ý tới mấy người ở đó đặt nó xuống ghế và kéo ghế kế bên nó ngồi đồ ăn được dọn lên bữa ăn trong không khí yên lặng đến đáng sợ ăn xong hắn bế nó lên phòng

- Em đi tắm đi rồi đi ngủ - hắn nhìn nó nói

- Không có đồ - nó nói giọng vô cùng ngọt ngào

- Đồ của em tôi để trong phòng tắm rồi - hắn trả lời nó bằng giọng ôn nhu

Hắn nói xong thấy nó vẫn ngồi ở đó nhớ lại nó không đi lại được đi lại bế nó lên đi vào phòng tắm

- Anh đi ra đi - nó

- Tại sao tôi phải đi ra - nhìn nó hắn bình thản trả lời

- Không lẽ anh nhìn tôi tắm - nó giận đến đỏ mặt

- Cũng có thể lắm dù sao thì tôi với em cũng sắp thành vợ chồng rồi

- Hà ! tại sao tôi và anh phải trở thành vợ chồng - nó nhìn hắn nói

- Đây Dương Hy Tranh tôi nhớ IQ của em cao lắm mà sao mà ngốc thế

- Kệ tôi mà sao anh biết tên tôi- nó chau mày hỏi hắn

- Tôi là ai chứ muốn biết tên em là chuyện rất dễ - Hắn dựa vào cửa trả lời nó

- Mà thôi anh đi ra đi - nó nhìn hắn cặp mắt rung rung nước mắt

Hắn hoảng hốt đi lại gần nó - em sao vậy

Nghe hắn hỏi nó bắt đầu khóc lớn lên

- Anh...hicđ..i....ra .hic.....ng....oai (có nghĩa là nó nói anh đi ra ngoài)

Hắn nghe nó nói chữ có chữ không phì cười từ trước tới giờ chưa có ai giám nói hắn như vậy chỉ có nó. Hắn cúi đầu xuống hôn vào môi nó nụ hôn làm nó không khóc nữa

- Tôi đi ra là được chứ gì đừng khóc nữa - hắn xoa đầu nó rồi bước ra

Hắn vào đi ra nó lấy lại bình tĩnh hết lên

- Nụ hôn đầu tiên của tôi sao anh lại cướp nó chứ tôi hận anh - nó hét lớn tới nỗi hắn ở ngoài cũng nghe

20p sau nó bước ra với chiếc áo sơ mi trắng và chiếc quần jeans ngắn tay áo được nó xắn tới khuỷu tay vì mặc quần ngắn lộ ra cặp chân trắng ngần của nó

- Lại đây - hắn đưa tay ra hiệu cho nó đi lại

Nó đi lại gần hắn , hắn kéo nó ngồi xuống lấy mái sấy khô tóc cho nó mái tóc bạch kim của nó rất đẹp

- Này anh tên gì á - nó hỏi
- Tên Ngao Thiên - hấn
- Sao tự nhiên lại hỏi về chuyện đó - hấn vừa sấy tóc nó vừa nói
- Không biết nên hỏi thôi bộ không được hả - nó
- Này - hấn
- Dạ - nó đã quen dùng kính ngữ nên lúc nào cũng vậy
- Sao tóc của em lại có màu trắng và mắt lại có màu tím - hấn thất mắt hỏi
- Không biết nữa - nó cũng không biết tại sao mình lại như thế
- Vậy sao tôi không thấy em cười vậy - hấn sấy tóc cho nó xong ngồi đối diện với nó nói

Bạn đang đọc truyện *Đừng Xa Anh Nữa Nhé* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4

- Anh muốn thấy em cười à - nó nhìn hấn nói
- Ừm - Hấn

Nó nhếch miệng cười một nụ cười rất đẹp nhưng vẻ đẹp được đẹp hơn khi nó lộ chiếc răng nanh hấn nhìn nó khó hiểu nói

- Răng của em - Hấn bình tĩnh nói
- Có phải rất xấu đúng không - nó cười mặt xuống không biết từ khi nào nước mắt của nó đã rơi xuống
- Không nó đẹp lắm - Hấn kéo nó vào lòng mình nó cũng không phản kháng gì nó ngước lên nhìn hấn
- Thật không - nó nhỏ giọng nói nước mắt cũng ngưng rơi
- Thật - Hấn xoa đầu nó nói

Hấn cúi xuống đặt môi mình lên môi nó một nụ hôn nó như chết đờ tại chỗ nó đẩy hấn ra thờ dốc gương mặt đã đỏ như trái cà chua chín

- Đi ngủ - Hấn vui vẻ nhìn nó

Hấn kéo nó xuống nằm trên chiếc giường rộng lớn

nó co người nằm một mép giường hấn thấy động tác của nó khoé miệng cong lên

- Nằm xích lại đây - Hấn nói bằng giọng có vẻ khó chịu

Nó nghe vậy xích người lại gần hấn một tí hấn thấy nó có vẻ nó sợ hấn nắm lấy tay ra kéo nó vào trong ngực mình nó cũng không phản ứng gì để yên cho hấn ôm nó. Lúc sau nó gạt áo của hấn hấn nhìn nó

- Hừm - Hấn
- Về chuyện học của em - Nó nhìn hấn trả lời
- Em yên tâm tôi đã cho người lo rồi hết kì nghỉ đông này em sẽ đi học - Hấn ôm nhẹ trả lời
- Ừm - nó

Thế

Sáng hôm sau

Nó nằm trong vòng tay của hấn mà ngủ có đây là giấc ngủ ngon nhất mà hấn và hấn có. Nó lấy tay mình đặt lên gương mặt anh tú của hấn làn da của hấn thật đẹp nó lần xuống đôi môi của hấn đôi môi ấy thật đẹp bỗng nhiên hấn mở mắt ra khiến nó giật mình và quay chỗ khác hấn thật ra đã thức từ lâu nhưng khi thấy nó mở mắt ra nên giả bộ ngủ xem nó sẽ làm gì nhưng không ngờ nó lại. Hấn nhếch môi kéo nó vào lòng

- Mới sáng mà em định đốt lửa sao - hấn ôm nó mà nói

- Kh ...ô...ng có - nó cảm thấy rất xấu hổ

- Thế tại sao em lại... - hấn ôm nhu nói

Nó không muốn cho hấn nói nữa lấy tay che miệng hấn lại

- Anh đừng nói nữa - mặt nó đã đỏ như trái cà chua chín

- Muốn anh không nói nữa - Hấn

- Ừm - nó

- Thế hôn một thì sao - Hấn nhìn nó nói

- Không bao giờ - Nó

- Phòng này có camera đấy nếu mà mọi người thấy em làm chuyện đó với anh thì sao nhờ - Hấn đắc ý nói

Nó giờ ngón tay lên ý nói chỉ một cái hôn thôi hấn gật đầu nó hôn lên mặt hấn

- Được chưa - nó có vẻ thẹn

- Anh có nói hôn lên má à - hấn

- Anh - nó giận nói

Chưa nói hết câu hấn đã hôn lên môi nói chiếc lưỡi cố luồn vào trong lưỡi hấn chạm vào hai chiếc răng

Nanh của nó một hồi hấn mới buồn nó ra khiến nó thở hổn hển

- Chỉ lừa em thôi để tin người như vậy à - Hấn cười nói

Bạn đang đọc truyện *Đừng Xa Anh Nữa Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

Nó gật đầu lia lịa hấn cũng thua nó luôn

- Nào đi VSCN đi - hấn kéo nó đang nằm ngủ

- Ừm - vừa ngồi dậy nó lại ngã xuống rồi bắt đầu ngủ tiếp

Hấn thấy vậy đi vào phòng tắm trước. Khi hấn đi ra thấy nó vẫn nằm ngủ hấn đi lại giường nói nhỏ vào tay nó

- Bây giờ em có dậy không nếu tôi đếm từ 1 tới 3 mà em không dậy thì tôi liền ăn em đấy - hấn

- 1...2 .. - Hấn lấy tay áp má nó nói

Nó nghe vậy ngồi bật dậy cười một cái để lộ hai chiếc răng nanh rồi liền chạy vào phòng tắm. Khoảng 15 phút sau nó bước ra với chiếc áo somi của hấn (vì hồi này không đem theo quần nên phải lấy áo hấn mặc) chiếc áo dài che đi 1/2 cặp đùi của nó

Nó nhìn lấy hấn vẫn còn ở đây

- Sao anh còn ở anh - lúc này mặt nó đã đỏ lên rồi
- Đây là phòng tôi mà sao em lại lấy áo tôi mặc thế không phải em thiếu hơi của tôi nên không chịu được không - Hấn cứ nhìn nó mãi
- Tại vì không đem đồ nên em lấy áo anh mặc đỡ - nó lấy lại bình tĩnh nói
- Thật vậy sao - hấn đi lại gần nó
- Thật mà anh đi xuống đi- nó
- Tại sao tôi phải đi xuống - hấn ngồi xuống sofa nói
- Thế em đi ra anh ở lại đây đi - nói rồi nó cầm quần áo đi ra

Nhưng hấn nhanh hơn đi lại khóa cửa lại

- Anh cho em đi à - Hấn nghiêm giọng nói

Nói ngồi xuống đất tự nhiên hấn cảm thấy có gì đó không ổn nên ngồi xuống

- Này em sao thế - hấn luống ng nói

Khi nghe hấn nói vậy nó khóc nức lên hấn lấy tay lau đi những giọt nước mắt của nó

- Nói - hấn hơi nghiêm giọng
- Ặc...hic...hic.tạthic..ê (ý là anh bắt nạt em) - nó vừa khóc vừa nói
- hà em nói gì tôi nghe không rõ - hấn khó hiểu nói
- Thôi tôi đi ra là được chứ gì ngoan nín đi - hấn lau đi giọt nước mắt của nó

Hấn đi ra ngoài nó đi vào phòng tắm thay đồ. Khi nó đi xuống thì hấn ngồi ở nơi chủ trì của bàn ăn

hấn mặc áo somi đeo không đeo cavat không cài 2 nút áo lộ bộ ngực hoàn hảo ra, nó thì mặc chiếc áo áo thua trắng và chiếc quần jean trong rất đơn giản (nhưng giá tiền mất lắm nha \$\$) tóc nó cột cao lên trong nó rất xinh mà không cần son phấn

- Lại đây - Hấn nhìn nó vỗ đùi kêu nó lại ngồi

Nó cũng đi lại phía hấn ngồi lên đùi hấn những người hầu cảm thấy ngạc nhiên khi lần đầu hấn đối xử với người ngoài như vậy

- Ăn - hấn đưa cho nó miếng sandwich nó cũng há miệng ra nhưng có vẻ hơi ngượng
- Anh đối với người giúp việc như vậy sao - nó nhìn những người giúp việc cảm thấy tội cho họ
- Sao em có ý kiến à - hấn nhìn nó
- Nhưng hình như họ chưa ăn gì - nó
- Em không cần lo nhiều về họ đâu - hấn
- Anh à - nó giọng ngọt ngào
- ok ok - hấn cũng chịu thua nó
- Lâm quản gia ông và các người đó vào cùng ăn nào - hấn lạnh lùng nói
- Dạ cảm ơn ông chủ và phu nhân - quản gia có gương mặt phúc hậu cảm thấy rất cảm kích nói

Mọi người bắt đầu vào ăn không khí khá ổn vì tiếng cười của nó ,ăn xong hấn để nó ngồi trên ghế ngồi xuống mang giày cho nó vì sợ nó đau chân nên hấn lấy giày adidas cho nó xong nó cùng hấn đi ra xe BMW.Khi hấn đưa nó tới ngôi trường Đại Học do hấn đầu tư vào ngôi trường rất lớn có tất cả mọi thứ

Khi nó và hấn bước xuống xe tất cả ánh mắt đều nghiêng về nó và hấn

- Trời ơi gái đẹp kìa bấy ơi - hs nam 1
- Wooo đẹp quá - hs nam 2
- Trời tìm tao đâu mất rồi - hs nam 3
- Cũng bình thường thôi mà - hs nữ 1
- Trời con nào nhìn như quái vật vậy - hs nữ 3
- bla.....bla.....bla

Bạn đang đọc truyện *Đừng Xa Anh Nhé* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6

Hắn kéo nó đi càng ngày càng nhanh (tại vì ghen đó) Khi tới phòng hiệu trưởng hắn đẩy cửa bước vào ông hiệu trưởng đứng dậy cúi chào

- Đây là người mà ngày nói à - ông hiệu trưởng cung kính nói
- Ủm - hắn lạnh giọng nói

Ông đi lại bàn làm việc cầm chiếc điện thoại lên gọt cho ai đó . Một lúc sao có 1 người phụ nữ đi xuống

- Con cứ đi theo người này - ông hiệu trưởng

Nó nghe vậy đi theo hắn thì cũng ra về luôn khi tới lớp. Bà cô dõ trước

- Các em trật tự nào - bà cô vỗ bàn nói
- Có chuyện gì thì cô nói thẳng ra đi - hs nữ 1
- Hôm nay có học sinh mới - cô giáo
- Ai vậy cô đẹp hay xấu - hs nam 1
- Đây em vào đi - bà cô hướng mắt về cánh cửa nói

Nó bước vào tất cả hs ai cũng há hốc mồm vì nó

- Ừa người đẹp này hồi sáng mình gặp rồi mà - hs nam 3
- Ừ bây giờ mới thấy đẹp thật đó - hs nam 2
- Cũng thường - hs nữ 1
- Thôi em giới thiệu cho bạn bè biết về mình đi - cô giáo
- Em tên Dương Hy Tranh xin mọi người giúp đỡ - nó
- Được thế em xuống bàn cuối đi - cô giáo

Buổi học trôi qua khá bình thường (vì đâu là trường đại học chứ không phải là cấp 3 nha). Khi ra chơi nó đi xuống canteen đi tới quầy ăn lấy tấm thẻ hắn đưa cho nó hồi sáng khi nhân viên thấy tấm thẻ được làm từ vàng liền đưa cho nó phần cơm không giống như mọi người phần cơm nó có vẻ rất dinh dưỡng nó đặt phần cơm xuống bàn ăn tự nhiên có một cô gái đi lại phía nó

- Đây Hy Tranh có phải bạn quen mình rồi hay không - Cô gái đó chính là Tuyết Nhi cô bạn thân của nó
- Đây Tuyết Nhi bạn đi đâu đấy không phải bạn - nó ngạc nhiên khi thấy cô bạn thân của mình cũng ở đây

- Ủ mình nghe nói bạn rời khỏi nhà họ Dương nên chắc sẽ không học ở ngôi trường đó nữa nên chuyển đi thôi - Tuyết Nhi từ từ giải thích với nó
- À thế bạn học bên nào á - nó
- Ủ lớp 6C á bên kinh tế thế còn bạn - cô vừa ăn vừa trả lời nó
- 6S chắc mình sẽ học bên cô giáo quá - nó thừng thờ trả lời
- Gì này Hy à bạn học giỏi thế mà làm cô giáo thì uổng lắm nha - Tuyết Nhi đập bàn nói lớn

Nó kéo cô ngồi xuống cảm thấy mọi người đang nhìn nó

- Này bạn không nhỏ tiếng được á - Nó nhẹ giọng nói

Tự nhiên từ đằng xa có một nhóm con gái ăn mặc thì khôi nói còn vác thêm cả đồng phẩn trên mặt đi lại nó

- Này mày là con quái vật mà trường này nói à - Thiên Anh chỉ tay về phía nó nói (Thiên Anh : tiểu thư nhà giàu chảnh chọe)
- Này cô ăn nói cho đàng hoàng vào nhé - nó đứng dậy nói
- Thì mày là quái vật thì tao gọi mày thôi - Thiên Anh
- Cô thì sao vác trên người cả tấn phẩn mà nói người ta - Tuyết Nhi đứng dậy nói chen vào
- Cô im đi - Thiên Anh tức tới nổi đỏ mặt
- Tôi không im rồi thì sao

****Bóp**

Bạn đang đọc truyện *Đừng Xa Anh Nữa Nhé* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7

Chính là Thiên Anh tát Tuyết Nhi nhưng người nhận cái tát đó là nó . Khi bị tát nó liền té xuống đất Tuyết Nhi thấy vậy tung một cú vào bụng Thiên Anh . Tuyết Nhi ngồi xuống đỡ nó

- Hy bạn có sao không - Tuyết Nhi nhìn nó đau lòng nói
- À không sao đâu - nó nhìn cô nói

Vừa lúc đó tiếng chũa vào học kêu lên mọi người trở lại lớp những tiết cuối trôi qua rất bình thường .Khi ra về nó xoa tóc xuống vì muốn che đi vết bị đánh ấy nó nhìn thấy hấn đang đứng trước xe khiến cho mọi người nhón nháo

- Sao anh lại tới đây - nó đi lại phía hấn nói
- Sao không được á - nói rồi hấn ôm nó vào trong xe hôm nay hấn tự mình lái

Hấn vén tóc nó sang một bên liền hiện ra những vết đỏ trên gương mặt trắng nõn của nó

- Mặt em bị sao vậy - hấn đau lòng nói
- À hồi này không cẩn thận đi đụng vào tường thôi - nó bối rối trả lời
- Ủ mà hôm nay em ăn cơm chưa - hấn biết là nó đang nói dối nên cố hỏi
- Cơm.....cơm à em ăn rồi - nó thật sự không biết trả lời hấn như thế nào nữa
- Cơm có những món gì - hấn thấy nó vậy liền hỏi tiếp

Nó suy nghĩ nếu bây giờ nó trả lời lỡ hấn lại hỏi mùi vị ra sau thì chết suy nghĩ xong nó nói

- Bây giờ chúng ta về nhà đi - nó đánh trống lảng nói

Khi về tới nhà nó chạy vào phòng tắm. Một hồi sao nó bước ra với chiếc áo somi và cái váy màu xanh chiếc váy khá ngắn nên lộ cặp đùi trắng mịn của nó. Một hồi lâu hấn cũng từ phòng tắm đi ra nhưng chỉ khoác áo choàng áo chỉ cột hờ nên lộ cả bộ ngực đầy đặn của hấn

- Sao không lau tóc đi - hấn đi lại gần nó hỏi

- Em quên - nó

- Chúng ta xuống ăn tối đi - hấn

Khi ăn xong nó và hấn trở lại phòng khi về tới phòng hấn kéo nó lên giường

- Bây giờ em đang đốt lửa đây - hấn đề nó xuống nói

- Em không ..., Ừm- nó khàn khàn nói

Chưa kịp nói hết câu hấn đã hôn nó nụ hôn rất ngọt ngào nhưng cũng rất thô bạo như muốn chiếm hết mật ngọt của nó

- Ừm - nó rất muốn phản kháng nhưng vì hấn mạnh quá

Hấn lấy tay mình cời từng nút áo của nó hấn vén tóc nó qua một bên cẩn vào xương quay xanh của nó để lại đầy như là quyền sở hữu. Hấn bắt đầu kéo khóa váy nó xuống lúc này nó đã ngượng chín mặt rồi (mọi người biết theo họ làm gì rồi phải không thế mình không kể nữa nha

Bạn đang đọc truyện *Đừng Xa Anh Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8

nói điện thoại xong hấn quay lại giường thấy nó vẫn yên giấc hấn không khỏi nhếch miệng lên cười hấn ôm nó vào lòng nó cũng lấy tay ôm thắt lưng hấn

- Em làm gì mà ôm tôi chắc như thế này - hấn ghé vào tay nói nhỏ với nó

Nó vẫn vô tư ngủ tay lại càng xiết chặt hấn hơn hấn cũng không ngại mà ôm nó ngủ

***Sáng hôm sau ***

Nó thức dậy thì thấy cả người nó toàn thân đau nhức nó thầm rủa hấn đã hứa với nó là không làm nó đau mà hôm nay nó lại thành ra như vậy mai là hôm nay là chủ nhật nó không cần đi học định bước xuống giường thì thấy hấn từ phòng tắm bước ra với áo somi trắng hấn không cài 2 nút áo khiến lộ bộ ngực hoàn hảo lộ ra. Hấn đi về phía nó

- Còn đau không - hấn hỏi có một chút quan tâm và đùa giỡn

- Anh biết rồi còn nói - nó đâm vào ngực hấn tỏ tức giận

- Rồi anh sai rồi em đừng tức không thì có nhiều nếp nhăn đó em mà xấu đi thì anh...- Hấn nói lúng lờ khiến cho nó càng giận

- Ồ tôi xấu thì anh sẽ bỏ tôi chứ gì - nói rưng rưng nước mắt

- Tại sao lúc đầu anh không nhìn kĩ em một chút là em hung dữ như thế - hấn trêu đùa nói

- ừ Hic.....éanh ...hức....òn đưng....hic...ôiàm gì (ừ thế anh còn đưng tôi làm gì) - lần này nó khóc thật

Hấn lúng túng không biết phải làm gì chỉ đùa thôi mà nó đã khóc như thế này rồi sao vợ hấn mĩt ướt thế này

- Thôi anh đùa thôi em là đẹp nhất - hấn ôm nó vào lòng xoa đầu nó

- Anh...hic....bỏ .hức...ôi ...hic ..ra ...hức đi ...,an...ó...hic,,thun.....hic i....hức ...ôiau hức (anh bỏ tôi ra đi anh có thương gì tôi au)- nó đẩy hấn ra nhưng càng đẩy hấn càng ôm nó chặt nó

Hấn hôn nó khiến nó đang khóc không khóc nữa một hồi sao hấn bỏ nó ra khiến nó thờ dốt hấn bế nó vào phòng tắm (này là buổi tối hấn có mặc

đồ/lại cho nó nhè đừng hiểu nhầm

Bạn đang đọc truyện *Đừng Xa Anh Nữa Nhé* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9

- Sao thế giận à - Hấn thấy nó mặt đỏ lên như trái cà nên trêu tí

- Này - Hấn không thấy nó trả lời biết là lần này nó giận thật rồi

Lúc đó người hầu đem ly nước ép lên hấn đưa lên trước mặt nó nhưng nó quay sang chỗ khác

- Này có phải nước uống của mấy người đem lên phu nhân không uống rồi, có nên xử phạt mấy cô không - hấn chỉ biết dùng cách này thôi

- Xin phu nhân uống cho - cô người hầu run run nói

- Thôi thế này đem cô cho hồ ăn vậy - hấn liếc mắt về nó

- Xin ông chủ tha cho tôi - cô người hầu bắt đầu khóc lên

- Lôi cô ta ,.....- Hấn chưa nói xong nó cầm ly nước ép đưa lên miệng uống lúc này cô người hầu cảm thấy nhẹ nhõm

- Ngoan lắm - Hấn hôn lên tóc nó nói

- Thế mấy lần trước không ngoan à - nó bĩu môi nói

- Không vợ anh là ngoan nhất - hấn kéo nó vào lòng nói

- Ai là vợ anh chứ - nó đâm vào ngực hấn

- Chiều nay - câu nói ngắn gọn nhưng khiến nó đã đỏ mặt

- Anh không đi làm sao mà đứng đây hoài thế - nó đâm vào ngực hấn

- Có chứ không đi làm thì sao nuôi bà xã được chứ - hai từ bà xã mà hấn phát ra khiến mặt nó càng đỏ thêm. Hấn cúi người hôn vào má nó

- Anh đi - hấn bước ra cửa rồi chiếc xe mui trần cũng rời khỏi biệt thự

Nó bước vào nhà ai cũng nhìn nó cười khúc khích

làm nó ngượng thêm nó đi lại nhàn bếp ngồi xuống bàn ăn

- Mọi người đừng có cười em nữa mà - nó nói trong lòng có vẻ thẹn

- Mọi người đâu có cười phu nhân đâu ạ- chị giúp việc lên tiếng nói

- Mà này mấy chị và cả bác quản gia nữa đừng gọi em là phu nhân - nó

- Không được đâu ạ ông chủ biết sẽ khiển trách đấy ạ - quản gia e dè nói

- Như vậy đi lúc có Ngạo Thiên thì mọi người kêu em như cũ còn không có Ngạo Thiên thì mọi người kêu em là Hy Tranh là được rồi - nó vui vẻ nói

- Được - tất cả mọi người đồng thanh đáp lại

Bấy giờ trong phòng ăn tràn ngập tiếng cười cũ thể buổi chiều cũng đến đúng như lời hấn nói chiều hôm nay hấn về sớm hơn ngày thường nhưng khi hấn bước vào nhà còn có *Francine Pairon* nhà thiết kế nổi tiếng ở Pháp và cả thể giới bà bước vào với bộ đồ trong rất trẻ trung .Nó nhìn thấy bà *Francine Pairon* hết sức ngạc nhiên

- Đây không phải NTK *Francine Pairon* sao - nó nhìn hấn nói

Chương 10

Hắn gạt đầu và khấn định đầu là NTK Francine Pairon thật sự mời bà về đây không có gì gọi là khó chỉ cần nó trong ngày cưới đẹp là được

- Xin chào tôi là Francine Pairon rất vui được gặp phu nhân - bà cung kính nói
- Xin chào tôi là Dương Hy Tranh - nó lấy lại sự ngạc nhiên
- Được rồi bà Pairon bắt đầu công việc của mình đi - Hấn Lạnh giọng nói
- Được mời phu nhân theo tôi - bà Pairon đi lên phía cầu thang nó thấy vậy cũng đi theo

Trong phòng nó đang thay bộ váy cưới (hình ở trên có gì mọi người xem) trong rất xinh khi nó mặc bà Pairon xich xoa khen nó và những cô hầu ai cũng khen . Một lúc sau bà Pairon và tất cả người hầu đi ra chỉ còn mình nó trong phòng nó muốn cởi váy ra nhưng không dám kêu người hầu sợ làm phiền họ lúc đó có người mở cửa đi vào

- Này Na lải đây giúp chị cởi váy ra đi (Na là con của bác quân gia nha 14 tuổi rồi) - nó tưởng bé Na đi vào nên bảo

Tiếng bước chân càng ngày càng gần khi nó định đầu lại thì người đó giữa đầu nó lại hôn lên xương quay xanh của nó

- Không cần thay váy ra đâu mặc như thế này rất đẹp - người đó nói rồi choàng tay ôm nó
- Này Ngao Thiên tránh ra em thay đồ - nó đẩy hấn ra
- Thế anh thay giúp em - hấn đưa tay kéo dây kéo của áo nó xuống
- Không cần em làm được - nó cố giữ áo

Không để nó nói gì nữa hấn bế nó đặt xuống giường áp môi mình vào môi nó lần này hấn hôn rất nhẹ nhàng (ừ nhẹ nhàng dễ sợ) cánh tay không yên phận của hấn bắt đầu kéo dây kéo xuống làm lộ thân hình trắng nõn nà của nó (mình không biết j về 18+ nên kể tới đây thôi) và thế là buổi tối của nó và hấn . Khi đang ngủ thì nó thức dậy vì từ chiều tới giờ chưa ăn gì cả nó lay tay hấn hấn tỉnh dậy

- Sao thế đói à - thật ra hấn không có ngủ chỉ nắm mắt thôi khi hấn định ngủ thì nó cứ xoay tới xoay lui hoài nên không ngủ được
- Ừ tại anh đấy - nó bịu môi nói
- Sao tại anh chứ - hấn ngây ngô hỏi
- Không thèm nói chuyện với anh nữa - nó quay sang chỗ khác

Chương 11

- Em thử xem - hấn biết nó chỉ giận hôn vô vợ thôi

lật tay mình kéo nó vào lòng thì thầm nhẹ

- Thôi anh dẫn em đi ăn cơm - hấn nói có chút cưng chiều .Hấn bước xuống giường mà nó vẫn nằm mãi không chịu đi

- Sao thế không đói à - hấn thắc mắc tại sao nó đói mà không chịu đi ăn
- Này em có đi không nếu không thì anh bỏ mặc em đây - Hấn từ ngoài cửa quay lại nói
- Hicbác quần giaơ....cứ.hic...cháu với...hức.....(là bác quần gia ơi cứu cháu với - nó la lên

Quần gia đang ngủ nghe nó kêu mình liền chạy lên phòng nó khi ông vào thấy hấn đang đứng ở cửa chỉ mặc quần jean đem còn nó thì chỉ mặc áo somi và chiếc quần đùi

- Sao thế - quần gia chạy lại hỏi nó
- Anh ấy không cho cháu ăn cơm - nó chỉ hấn.
- Anh đâu có - hấn cố giả thích
- Hồi này anh còn nói sẽ bỏ mặt em nữa mà - nó ngồi dậy trong rất cực khổ nói với hấn
- Anh chỉ nói thế thôi - Hấn và nó người nói một câu khiến quần gia chỉ biết cười thật ra từ trước tới giờ chưa bao thấy hấn nói chuyện với ai nhẹ nhàng như thế .Nói một hồi nó khóc lên hấn bảo quần gia chuẩn bị cơm còn hấn thì phải dỗ nó nín,hấn thấy nó không khóc nữa hỏi tại sao lúc hấn kêu nó đi ăn nó lại không đi nó nghẹn ngào trả lời vì không cử động được nên không đi được (vì hai đứa tò te tí từng lâu quá sao mà đi được) hấn bế nó xuống phòng ăn đặt nó ngồi trên ghế rồi cũng ngồi xuống nó kêu quần gia đi ngủ đi một lúc nó sẽ dọn khi ăn mái tóc bạch kim của nó cứ xoa vào đồ ăn hấn thấy vậy đi ra đằng sau cầm tóc nó lên (soái ca mấy má ồi) thật sự tóc nó rất thơm và mượt
- Anh ăn không - nó quay lại cầm chiếc đĩa có miếng thịt bò đưa cho hấn hấn thấy vậy há miệng ra cho nó dứt mình khi ăn xong nó được hấn lau miệng cho (bằng khăn giấy nha)
- Anh rửa bát đi - nó nhìn hấn nói
- Tại sao lại là anh mà không phải là em- hấn
- Thì anh rửa đi - nó
- Không - hấn kiên quyết không đi
- Á ...em đau bụng quá - nó giả bộ ôm bụng kên lên

hấn thấy vậy đi lại phía nó

- Em nó sao không - hấn vừa xoa bụng nó vừa hỏi
- Anh đi rửa bát đi - nó chỉ đồng ý trên bàn

Hấn cũng nghe làm theo hấn biết nó chỉ giả bộ thôi nhưng mà thấy nó đau không chịu được khi hấn rửa xong nó quay lại nhón chân lên kéo hấn gần lại nó hấn nghĩ nó sẽ hôn mình nhưng không nó cắn vào má hấn chiếc răng nanh của nó bầu chặt vào thịt hấn nhưng hấn không thấy đau tí nào

- Trả thù anh đây - nó ôm hấn nói

Hấn ôm nó lên phòng thế là hai người đi vào giấc ngủ đẹp

Bạn đang đọc truyện *Đừng Xa Anh Nữa Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12

Sáng hôm sau khi nó tỉnh dậy đã không thấy hấn đâu rồi nó thay đồng phục rồi đi xuống lầu thấy bác quần gia và người đang dọn cơm

- Chào buổi sáng Hy Tranh - quần gia cung kính nói
- À chào mọi người sáng hảo - nó lễ phép chào lại
- Hy Tranh à ông chủ bảo tuần sao sẽ đám cưới đây - quần gia tươi cười trả lời

- À cháu biết rồi mọi người vào ăn sáng đi - nó nghĩ không cuộc hôn nhân này sẽ đi tới đâu chắc đây cũng là một giao dịch có lợi cho hai bên

- Thôi cháu đi học - nó cúi đầu chào mọi người rồi đi ra xe

Khi tới trường nó đeo headphone vào và từ từ đi đang đi có người vỗ vai nó nó quay lại

- Bạn làm mình hết hồn đấy - nó nói với Tuyết Nhi

- Ừ xin lỗi mà bạn biết tin gì chưa - Cô đi vào thẳng vấn đề

- Chưa sao thế lại thấy anh nào đẹp trai à- nó giỡn với cô

- Không Thiên Anh bị đuổi học rồi đây nghe nói gia đình cũng phá sản luôn - cô nghiêm giọng nói

- Sao lại như thế - nó thật sự ngạc nhiên tại sao đời người lại ngắn như thế một công ty cũng có tiếng tăm trong xã hội lại phá sản trong vòng 1 ngày không biết công ty ba cô thế nào (con Hy Tranh tốt quá:-\)

- Thôi vào lớp đi - nó thấy cũng gần tới giờ vô học nên bảo Tuyết Nhi

Thế là buổi học thứ 2 trôi qua khi nó chuẩn bị về thì có một nam sinh đứng trước cửa đợi nó . Nó đi ra thì người con trai đó nắm tay nó

- Đây bố ra - nó nhìn anh nói

- Nói chuyện một chút được không - người con trai đó tên Á Hi

- Anh : Ngô Á Hi 20 tuổi con của Ngô Thiên Trạch hẳn là người thừa kế của tập đoàn Ngô Thị đẹp trai học giỏi có một chút playboy (tên này sẽ xuất hiện nhiều một chút)

- Xin lỗi nhưng mình phải đi rồi - nó cố từ chối khéo nhưng anh lại nắm tay nó chặt thêm

Anh không nói ôm nó vào lòng nó cứng đờ tại chỗ cách ôm của anh khiến nó cảm thấy hơi nhói trong lòng ngực nhưng nó cảm thấy có một cánh tay kéo nó lực kéo hơi mạnh khiến nó ngã vào lòng người đó. Á Hi ngẩng đầu lên nhìn thấy hán đang ôm nó sắc mặt không tốt lắm

- Chào cậu - Á Hi lễ phép cúi đầu chào

Hà Á Hi là cháu của Ngao Thiên sao thật không tin nổi

- Ừ sao không chào mợ đi - hán nhìn nó nói

- Chào mợ - từ mợ này rất khó kiên nó nghe cũng thế sao hán lại nói chuyện này ở đây

- Con đi trước chào - anh đi lướt qua nó khiến tim nó nhẹ nhõm

Từ phòng học đi ra xe hán không nói tiếng nào khiến nó rất khó chịu khi lên xe nó chủ động nói chuyện với hán nhưng hán không trả lời nó bắt kể nó àm gì hán cũng không chịu nhìn nó một cái. Khi tới nhà hán liền đi tới công ty vì đi quá nhiều khiến chân nó bông gân rất đau quần giả và mọi người không ai biết nó bị cả com tới nó đem phần com lên phòng ăn nhưng thật sự nó không ăn nó lấy nước đá chườm vào chân nhưng càng làm càng đau khiến cho nước mắt nó chảy liên tục nó lấy khăn nhét vào miệng để nó đỡ đau nhưng nghe tiếng xe của hán nó đẹp tất cả lại nó đi khắp khênh xuống lầu

- Anh về rồi à - nó nhìn hán nói

- Ừm - hán chỉ trả lời qua loa thôi

- Anh ăn com tối không - nó nhìn hán nói

- Không - hán lạnh giọng hán đi lên phòng nó thì vẫn ở dưới phòng ăn

Chân của nó càng ngày càng đau và xưng lên nó đi ngang qua chiếc bàn ly nước nóng trên bàn rót xuống những mảnh vỡ thủy tinh ghim vào bàn chân nó

Tiếng động khá nhỏ nên mọi người không nghe cả khi dọn xong đồng hồ đồng này nó đi ngay lên lầu nghe bên trong im lặng chắc có lẽ hán ngủ rồi nó đi nhẹ lấy bông băng và dụng cụ y tế đi vào phòng tắm nó lấy kéo lấy ra những mảnh thủy tinh lấy được nửa thì nó chịu đau hết nổi la lên một tiếng khiến bên ngoài hán thức dậy nghe trong phòng tắm có tiếng nước chảy đi vào mở cửa ra đập vào mặt hán là chân nó/toàn máu là xưng tấy lên

Bạn đang đọc truyện *Đừng Xa Anh Nữa Nhé* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13

- Này Hy Tranh em làm sao thế - hấn sốt ruột hỏi nó

- À không sao đâu - thật sự rất đau nó không dám nói cho hấn biết

- Em như thế mà không à - hấn lớn tiếng nói trời ơi nếu biết nó như thế này anh cũng không giận nó là gì anh bế nó ra đặt nó lên giường kêu bác sĩ tới khoảng 5 phút sao bác sĩ tới

- Phu nhân cố chịu đau một chút - ông bác sĩ nói

Ông cầm chiếc kiềm lấy những mảnh thủy tinh ra

- Đau quá đừng lấy ra nữa - nó nói mà nhưng giọt mồ hôi bắt đầu rơi

Hấn thấy vậy nắm tay nó kéo đầu nó vào người mình

- ông lấy nhanh đi - ông gắt lên

- Đừng mà đau lắm - nó bắt đầu khóc

- Này em nghe tôi này nếu không lấy ra thì sẽ không đi được đó - hấn cố trấn an nó

Nghe hấn nói vậy nó để bác sĩ lấy ra ông băng vết thương lại cho nó rồi đi ra về

- Em có sao không - hấn ngồi bên nó hỏi

- Không sao - giọng nó yếu hén

- Xin lỗi - hấn nhìn nó nói

- Sao phải xin lỗi anh không có lỗi gì hết - nói cố gượng cười

- anh thật sự sai rồi đáng lẽ anh nên nghe em giải thích thì tốt hơn rồi - thật sự lần này hấn sai rồi

- bỏ qua đi em cũng không để tâm đâu - nó cười nói

- Anh à em muốn bỏ hai cái răng này - nó rất mong mọi người không dị nghị nó nữa

- Tại sao - hấn tò mò hỏi

- À không chỉ muốn bỏ nó thôi - nó xoay người ra cửa sổ

- Ok em thích là được - hấn vuốt tóc nó nói

- Ừ - nó bắt đầu rơi nước mắt không biết cái hạnh phúc này có kết thúc hay không

- Anh à anh đừng đối xử với em tốt như vậy - nó nói nhỏ giọng

- Tại sao em nói thế - hấn không hiểu sao hôm nay nó toàn nói chuyện không vui

- Chỉ là muốn như thế - nó xoay lại ôm hấn thật chặt như sợ ai sẽ cướp hấn

- Chúng ta đi ngủ - hấn vòng tay qua ôm nó thế là hấn và nó hai người cùng chìm vào giấc mộng

1 Tuần sau

Hôn lễ được diễn ra tại Anh nó là hấn sống ở trong nhà họ Ngự khoảng hai tháng hôm đó có Tuyết Nhi (vì ba của Tuyết Nhi cũng là người quen của hấn)

Và Á Hi vợ chồng ông Thiên Trạch (mẹ của Á Hi là Ngự Tuyết Chân là cô của Ngự Ngạo Thiên) nó và hấn quay lại Trung Quốc

Hôm nay nó đi học một mình đang đi thi đằng sau có người bịt miệng nó lại nó bị người đó đánh vào gáy nó ngất đi

Tại Trường

- Này Tuyết Nhi bạn có thầy Hy Trang đâu không - Á Hi đi lại hỏi Tuyết Nhi

- Ủa chứ hôm nay bạn ấy không học đi học à - cô nhìn xung quanh xem

- Không cậu đưa số của Hy Tranh cho mình đi - Á hi đưa điện thoại ra

- Ủ - cô bấm số của Hy Tranh

- Alo - Á Hi

- Sao tao đang giữ con vợ của thằng Ngạo Thiên đây báo nó đem vợ con tao ra đây không thì hốt xác nó về- người đàn ông biết đầu dây bên kia không phải là Ngạo Thiên

Bạn đang đọc truyện *Đừng Xa Anh Nữa Nhé* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14

-Này anh bình tĩnh lại đi cô ấy không có tội - Á Hi lúng túng nói

- Bình tĩnh là bình tĩnh thế nào vợ và con tao thì sao tao phải cho nó ném mùi vị - người đàn ông đó hét lên

- Tut...tut...- ông ấy tắt điện thoại

- Aloalo - Á Hi

-Gọi cho Ngự tiên sinh đi - Tuyết Nhi sốt ruột nói

- Ủ - anh nhanh chóng bấm số hân

- Có chuyện gì - là hân đang họp

- Cậu ơi Hy Tranh bị bắt cóc rồi - Á Hi nhanh nói

- Con đang ở đâu - Hân bây giờ hai bên tai như không nghe được gì cả

Hân chạy thẳng đến chỗ Á Hi mà bỏ luôn cuộc họp

- Cậu à ông ấy nói đem vợ con ông ấy ra - Á Hi nói

- Còn địa chỉ đâu - hân hỏi

- Ông ấy nói chừng nào tới thời cơ thì sẽ gọi cho chúng ta - bây giờ mà chờ ông ta gọi thì nó sẽ như thế nào đây

Hân cầm điện thoại lên

- Thiên Vương bạn mau kêu người tìm Hy Tranh về cô ấy bị lão già họ Lâm bắt cóc cô ấy rồi

- Ủ - Thiên Vương nói

Chỗ Nó

Lão treo nó lên trần nhà quần áo thì sộc sệt hết mái tóc màu trắng của nó đã đỏ lên vì máu đầu của nó

Có khoảng 3 4 người cời trói cho nó

- Này con này ngon đây này ạ - tên đàn ông to cao bậm trợn nói
- Hay tội mình - mấy tên đó người sờ mặt nó người thì sờ tay chân
- Đừng đụng vào tôi - nó nhét lên lỗ/ra hai chiếc răng nanh
- Thì ra bé con có hai chiếc răng này cũng đẹp đấy - mấy người đó khen nó
- Tội bây làm gì thì nhanh nốt chút - lão nói vì lão biết năng lực của hắn không thể chế được
- Rầm...rầm - tiếng cánh cửa bị đá tung ra

Lão thấy vậy lấy dao chạy lại chỗ nó kề dao vào cổ nó

- Thả vợ tao ra - nghe tiếng của hắn ai cũng quay lại
- Thả hả còn lâu - lão lấy dao đâm vào đùi nó
- Ok bây giờ mày muốn sao mới thả cô ấy ra - hắn chỉ còn cách này
- Đưa vợ con tao ra - lão ra lệnh
- Đưa vợ con của hắn ra - hắn kêu
- Minh à tha cho con bé đi - vợ hắn kêu lên
- Tha hắn đã làm gia đình ta như thế thì tha thế nào - hắn đưa dao lên định đâm xuống nhưng hắn rút súng ra bắn vào tim lão

Bạn đang đọc truyện *Đừng Xa Anh Nữa Nhé* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15

- Minh à - bà mẹ và đứa con chạy lại chỗ lão hắn nhanh chóng đi lại phía nó mặt nó tái nhợt đi
- Trời ơi sau anh có thể như thế hả đó là mạng sống đó - nó nghĩ trong đầu hắn lấy tay lau những giọt nước mắt của nó nhưng nó gạt tay hắn ra hắn giờ súng lên nhưng nó ngăn lại
- Anh đừng mà - nó ôm hắn thật chặt nói
- Hắn đau lòng khi nó bị thương hắn thật muốn giết chết hai người này nhưng thấy nó run khi nói lời cầu xin với hắn nên bỏ súng xuống
- Anh à cho họ về nhà được không - nó nhìn hắn
- Được nhưng bây giờ chúng ta đi bệnh viện trước đã - hắn bế nó lên thật sự nó dạo này ốm rồi
- Khi băng lại vết thương nó được hắn đưa về nhà cùng hai mẹ con nhà họ Lâm
- Hai người ngồi đi - nó nở nụ thân thiện nói
- Cảm ơn - người đàn bà ôm con gái mình nói
- Không có gì đâu mà cô tên gì thế - nó đưa cốc nước nói
- Tôi tên Giang còn đây là Băng Tâm con tôi - bà Giang nói
- À chào em chị là Hy Tranh rất vui được làm quen với em - nó đưa tay ra Băng Tâm thấy vậy bắt tay với nó

- Em bao nhiêu tuổi - nó hỏi
- Em 8 tuổi - Băng Tâm nói
- Wo em học giỏi thật đấy - nó
- Chịquá khen - Băng Tâm

- bla...bla,..bla - hai người ngồi nói chuyện trông rất vui vẻ

Khi hấn về nghe tiếng cười của nó trong lòng cũng vui hấn lên hấn đi vào tới cửa nó đứng dậy lấy áo vest của hấn

- Chân còn đau sau không ngồi yên một chỗ - hấn giận yêu
- Hết rồi - nó cắn vào má hấn một cái

Hấn cúi đầu xuống hôn nó khiến mọi người đều cười

- Có nhiều người như thế mà - nó ngượng nói
- Thì có đâu em là vợ tôi mà - hấn bình tĩnh nói
- Mời ông chủ và phu nhân vào ăn cơm ạ - quản gia nói
- À cháu vào liền - nó đẩy hấn ra nhưng hấn càng xiết chặt nó hơn
- Buồn ra mau - nó
- Không - hấn cương quyết không buồn

- Átrời ...oi ...cóngười chồng nào mà đánh vợ như thế này không - nó la lên mọi người đều tập trung tại sảnh nhưng người đánh không phải là hấn mà là nó đánh hấn ai cũng cười khi thấy ông chủ mình lại bị một cô vợ đánh thế miệng nó luôn miệng nó xin lỗi

Bạn đang đọc truyện *Đừng Xa Anh Nữa Nhé* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16

-Minh à - bà mẹ và đứa con chạy lại chỗ lão hấn nhanh chóng đi lại phía nó mặt nó tái nhợt đi

- Trời ơi sau anh có thể như thế hả đó là mạng sống đó - nó nghĩ trong đầu hấn lấy tay lau những giọt nước mắt của nó nhưng nó gạt tay hấn ra hấn giờ sùng lên nhưng nó ngăn lại

- Anh đừng mà - nó ôm hấn thật chặt nói

Hấn đau lòng khi nó bị thương hấn thật muốn giết chết hai người này nhưng thấy nó run khi nói lời cầu xin với hấn nên bỏ súng xuống

- Anh à cho họ về nhà được không - nó nhìn hấn
- Được nhưng bây giờ chúng ta đi bệnh viện trước đã - hấn bế nó lên thật sự nó dạo này ốm rồi

Khi băng lại vết thương nó được hấn đưa về nhà cùng hai mẹ con nhà họ Lâm

- Hai người ngồi đi - nó nữ nụ thân thiện nói
- Cảm ơn - người đàn bà ôm con gái mình nói
- Không có gì đâu mà cô tên gì thế - nó đưa cốc nước nói
- Tôi tên Giang còn đây là Băng Tâm con tôi - bà Giang nói

- À chào em chứ! Hy Tranh rất vui được làm quen với em - nó đưa tay ra Băng Tâm thấy vậy bắt tay với nó

- Em bao nhiêu tuổi - nó hỏi

- Em 8 tuổi - Băng Tâm nói

- Wo em học giỏi thật đấy - nó

- Chịquá khen - Băng Tâm

- bla...bla,..bla - hai người ngồi nói chuyện trông rất vui vẻ

Khi hấn về nghe tiếng cười của nó trong lòng cũng vui hấn lên hấn đi vào tới cửa nó đứng dậy lấy áo vest của hấn

- Chân còn đau sau không ngồi yên một chỗ - hấn giận yêu

- Hết rồi - nó cắn vào má hấn một cái

Hấn cuối đầu xuống hôn nó khiến mọi người đều cười

- Có nhiều người như thế mà - nó ngượng nói

- Thì có đâu em là vợ tôi mà - hấn bình tĩnh nói

- Mời ông chủ và phu nhân vào ăn cơm ạ - quản gia nói

- À cháu vào liền - nó đẩy hấn ra nhưng hấn càng xiết chặt nó hơn

- Buồn ra mau - nó

-Không - hấn cương quyết không buồn

- Átrời ...oi ...có ...ngườ chồng nào mà đánh vợ như thế này không - nó la lên mọi người đều tập trung tại sảnh nhưng người đánh không phải là hấn mà là nó đánh hấn ai cũng cười khi thấy ông chủ mình lại bị một cô vợ đánh thế miệng còn luôn miệng nó xin lỗi

Bạn đang đọc truyện *Đừng Xa Anh Nữa Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17

- Không - anh có vẻ hơi buồn nói

- Chuyện công việc tôi sẽ đồng ý ngày mai có thể đến - Nói xong hấn quay bước lên phòng Ngự Tuyết Chân và Ngô Thiên Trạch cùng Á Hi bước ra về Hấn đi lên đã nghe tiếng của nó Băng Tâm trong lòng không khỏi đỏ kị mở cửa bước vào

- Oh Ngạo Thiên à lại đây - nó ngoắt hấn lại

Hấn đi lại phía nó không biết nó định nói gì đây

- Chuyện gì - hấn vén tóc nó hỏi

- À em mới học xoa bóp từ Băng Tâm ấy - nó hớn hờ nói

- À thôi em về phòng - Băng Tâm chào hấn và nó rồi bước ra ngoài

- Nằm xuống - nó ra lệnh cho hấn nằm xuống

Hấn nằm xuống nó bắt đầu xoa bóp cho hấn nó bóp vai

- Cởi áo ra - nó kêu hấn cởi áo để thoa tinh dầu cho hấn hấn nghe vậy liền cởi áo somi ra hấn không nằm xấp mà nằm ngửa lại

- Nằm lại mau - nó giơ tay định đánh nhưng hấn nắm tay nó lại kéo nó xuống
- Buông em ra - nó đẩy hấn ra
- Này Hy Tranh - hấn ôm nó chắc hơn
- Dạ - nó ngược lên nhìn hấn
- Em thấy Á Hi như thế nào - hấn hỏi
- Đẹp là người tốt bụng ... - nó kể những điểm tốt của Á Hi mà không để ý tới sắc mặt hấn đen lại
- Thế còn anh - hấn cố kiểm chế cơn giận của mình
- Là một người không tốt bụng tí nào - nó không suy nghĩ trả lời ngay
- Này em là vợ tôi hai vợ Á Hi thế - hấn gắt lên buồn nó ra
- Sao thế em chỉ nói đùa thôi - nó xoay qua ôm eo hấn
- Anh - nó thấy hấn không trả lời bỏ qua nằm trong lòng hấn ôm hấn
- Chỉ đùa thôi anh là tuyệt nhất - nó hôn lên má hấn

Hấn nhếch miệng cười chòang tay qua ôm nó

-

Bạn đang đọc truyện *Dừng Xa Anh Nhé* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18

Hôm nay nó được trường cho nghỉ vì trời bắt đầu chuyển sang đông nên tất cả mọi người được nghỉ

Nhưng hôm nay khi mở mắt ra đã không thấy hấn

Nó đi vào VSCN rồi bước ra với chiếc đầm jean xanh đi xuống nhà

- Sáng hào Hy Tranh - quần gia chào nó
- Mọi người sáng hào mà Ngao Thiên đi làm rồi ạ - nó cười
- Vâng
- Chị Hy Tranh lại đây xem này - Băng Tâm kêu nó lại
- Gì thế - nó hỏi
- Chị giúp em vẽ được không - Băng Tâm nhìn nó
- Này Băng Tâm không được làm phiền chị ấy - mẹ Băng Tâm kêu con gái mình
- À không sao đâu - Nó nói rồi vẽ hình cho Băng Tâm Cứ thế thời gian trôi dần qua tới trưa khi nghe tiếng xe dừng trước nhà nó cầm tấm giấy vẽ chạy ra tưởng là hấn nhưng lại là Thiên Vương
- Xin chào Hy Tranh tôi là Thiên Vương - Thiên Vương đưa tay ra
- Xin chào - nó bắt tay với Thiên Vương rồi buông ra

- Em cầm gì thế đưa ra cho tôi xem được không - Thiên Vương chỉ muốn chọc ghẹo nó thật sự nó đẹp thật nếu không phải đây là vợ Ngao Thiên thì Thiên Vương anh đây đã ăn nó vào bụng (vì sợ chết nên không giám
 - À chỉ về bấy thôi - Nó ngượng ngừng nói
 - À anh đây cũng biết về hay là em đưa anh xem thử (nói điều này đừng tin)- anh giật lấy bản vẽ nó
 - Thôi xấu lắm - nó lấy lại hai người giật qua giật lại nó tọt chân Thiên Vương đưa tay đỡ nó lúc đó hắn đi vào thì thấy ngay cảnh Thiên Vương nằm trên người nó. Thiên Vương biết hắn đi vào nên không bỏ nó ra càng ôm chặt còn lấy tay chào hắn
 - Hai người làm gì thế - Hắn nói hơi lớn nên mọi người đều chạy ra Thiê Vương đỡ nó đứng dậy
 - Có làm gì đâu chỉ Tiểu Hi té nên mình đỡ thôi - Thiên Vương anh biết hắn đang giận nên chăm dầu vào lửa luôn
 - Tôi cản trở hai người quá - nói rồi hắn đi lên lầu trời ơi hắn (Thiên Vương) giám kêu vợ hắn bằng Tiểu Hi nếu không phải hắn là bạn anh thì anh đã giết hắn rồi
- 15 phút sau nó bước vào bàn ăn Thiên Vương cũng đi vào hắn từ trên lầu bước xuống
- Ăn cơm thôi - Thiên Vương nói lớn mọi người ngồi vào bàn
 - Đây Tiểu Hi cô nương ăn cá đi - Thiên Vương lại giở trò
 - Anh đừng kêu tôi như vậy - nó
 - Ngao Thiên còn chưa kêu em là Bảo Bối - Thiên Vương tỏ thái độ nói

Bạn đang đọc truyện *Đừng Xa Anh Nữa Nhé* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19

- Thiên Vương bạn mà nói một câu mình cho bạn ra khỏi nhà - Hắn tức giận nói
 - Ok - Thiên giờ tay ra kí hiệu nói
- Nhưng cứ liên tục gấp đồ ăn cho nó hắn thật sự không hiểu trước kia chuyện gì hắn cũng có thể kiềm chế nhưng bây giờ thì không
- Cách - hắn buông đôi đũa xuống
 - Đây cô ấy là vợ của tôi chứ không phải vợ của cậu - hắn như đứng dậy làm cho người hầu trong nhà phải lui xuống
 - Đây Ngao Thiên à mình chỉ quan tâm Hy Tranh một tí thôi - Thiên Vương cười từ trước tới giờ lần đầu thấy mất bình tĩnh
 - Cô ấy là tôi mua về chứ không phải cậu - hắn nói rồi bước lên lầu
- Từ này tới giờ nó cuối đầu xuống như nghe câu nói của hắn nước mắt nó bắt đầu rơi xuống đúng nó cũng chỉ là người mà hắn bỏ tiền ra mua thôi
- Hy Tranh đừng để ý tới lời của Ngao Thiên - Thiên Vương thấy có lỗi nói
 - À không sao đâu em hiểu mà thôi anh ngồi ăn cơm em lên lầu xem sau - nó bước lên lầu trong có vẻ mệt mỏi Thiên thấy vậy cũng đi ra về
- Nó đi lên lầu mở cửa phòng ra không thấy hắn nó nghĩ chắc hắn đang trong phòng làm việc nó vào phòng tắm rửa mặt
- Không biết còn điều gì đang chờ mình - nó nhếch miệng cười
- Buổi tối chờ mãi mà không thấy hắn xuống ăn cơm nó cũng không ăn đi lên phòng thường khoảng 10h nó mới tắt đèn ngủ nhưng hôm nay 7h nó đã tắt đèn mọi người trong lầu thấy lạ. Còn hắn thì đi ra ngoài rồi khoảng 8h nó mở cửa phòng ra đi ra ngoài sân ngoài trên xích đu thì trời đổ mưa
- Hy Tranh con vào nhà nhanh đi kéo lạnh - Bà quản gia đi tới chỗ nó cầm dù nói nó ngược lên nhìn người quản gia cười

- Cháu vô liền bác vào trước đi - nó nói nhưng không nhìn quần gia
- Cháu mà bệnh thì ông chủ sẽ trách mắng đấy - quần gia hạ giọng nói
- Sẽ không mọi chuyện sắp kết thúc rồi - nó ngượng cười nói rồi bước vào nhà

Đi lên lầu nó thay quần áo ra rồi ngủ khi hấn về nghe quần gia nói vậy liền đi qua phòng nó mở cửa vào thấy nó đã ngủ nhưng nước mắt nó vẫn chảy xuống hấn lau nước mắt nó hấn nhìn quanh thấy thấy sọt rác trong đó toàn là khăn giấy toàn máu hấn liền kêu bác sĩ

- Phu nhân có hiện tượng bệnh tim mong người đưa tới bệnh viện kiểm tra - hấn khi nghe được như thứ gì đó đâm vào tim mình bác sĩ ra về hấn ngồi đầu giường với nó
- Em nói tôi nghe đi tôi phải làm sau - Hấn bây giờ rất rồi

Bạn đang đọc truyện *Đừng Xa Anh Nữa Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20

Sáng hôm sau khi vừa thức dậy nó đã thấy hấn đang nằm ngủ rồi nó cười lúc hấn ngủ trong rất là hiền

- Anh à - Nó lai người hấn
- Hừm đói bụng sao - Hấn mở mắt ra nói
- Hy Tranh à có phải em giấu anh điều gì không - Hấn không đợi nó trả lời mà nói tiếp
- Điều gì không có - môi nó run lên
- Em định giấu anh đến chừng nào đây tại sao lại không nói cho anh em bệnh tim - Hấn nhìn nó
- Nói cho anh thì có ích gì anh sẽ cho em một quả tim chắc hay là giết người rồi lấy tim của họ - nó bắt mắt nói
- Thôi không nói chuyện này nữa chúng ta đi ăn đi em đói rồi này - Nó lấy tay hấn đặt lên bụng mình nói
- Ủ - hấn nhìn nó tại sao lại như vậy nó là người mắc bệnh tại sao nó chẳng lo tý nào

Nó và hấn VSCN rồi bước xuống sảnh lớn đi xuống phòng ăn

- Chào ông chủ và phu nhân - Quần gia và người hầu nói
- Ủ - Hấn gạt đầu rồi bước vào bàn ăn
- Đây tại sao em phải ăn cháo chứ không ngon gì cả - nó đẩy tô cháo sang hấn
- Ngoan ăn hết đi - hấn xoa đầu nó
- Không ăn đâu mà - Nó lai cánh tay hấn
- Nếu em ăn hết anh sẽ dẫn em đi trồng lại răng - Hấn nói
- Thật sao có răng như thế này thật khó chịu nha - nó chỉ vào hai chiếc răng của nó
- Ok - hấn cười nói

Khi ăn xong nó liền nghe lời hấn lên thay đồ hôm nay nó mặc chiếc đầm màu trắng hở vai tóc nó tết thành đuôi cá hấn thì đen toà tập hấn và nó đi đến nơi làm răng do bạn hấn mở nó vô cùng lớn

- Chào - hấn và bước vào nó gặp đầu với Kì Lâm
- Ô chào chị dâu xinh đẹp - Kì Lâm đi lại phía nó ôm nó vào lòng hấn liếc nhìn Kì Lâm khiến cậu lạnh sống lưng

- Hey Fred đừng ích kỉ như thế chứ - zcâu thầ nó ra cười với hấn
- Cậu đừng để mình nói với Lam Lam về việc lần trước - Hấn đe dọa nói
- Sao Fred anh muốn nói gì -từ ngoài có một cô gái mái tóc màu hạt dẻ đi vào

Bạn đang đọc truyện *Đừng Xa Anh Nữa Nhé* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21

Khi nghe tiếng cô gái đó nói thì tất cả mọi người quay lại nhìn Lam Lam

- Đây Fred cậu tới tìm mình có việc gì sao mau nói - Kì Lâm nháy mắt với hấn hấn cũng phối hợp theo
 - À mình muốn làm răng lại cho Hy Tranh ấy mà - Hấn ôm eo nó nói
 - Đây hồi này anh định nói gì á Fred - Lam Lam nói
 - Thì chuyện của Hy Tranh này - Hấn chỉ vào nó
 - Tự giới thiệu đây là Lam Lam bạn gái của anh còn đây là Hy Tranh vợ của Fred - Kì Lâm khoác tay lên vai cô nói
 - Wo vợ Frad đẹp quá - Lam Lam khen nó
 - Xin chào tôi là Lam Lam 21 tuổi - cô đưa tay ra về phía nó
 - À chào em là Hy Tranh 20 tuổi - nó bắt tay cô
 - Sao Hy Tranh muốn làm gì nào - Kì Lâm kéo nó lại ghé ngồi khiến hấn chao mày
 - Là hai cái này - nó há miệng ra chỉ hai cái răng nanh
 - Trời vợ Fred là ma cà rồng - Kì Lâm chạy lại ôm Lam Lam
 - Mau buồn ra - cô kéo anh nói
 - Kì Lâm cậu nói lại xem - hấn liếc Kì Lâm nói
 - Không đưa ra xem lại nào - anh đi về phía nó
 - Có trồng lại được không - hấn khoanh tay nói
 - Được - Kì Lâm trả lời rồi bắt đầu trồng răng nó
- Nó và Kì Lâm trong phòng phẫu thuật hơn hai giờ đồng hồ mà chưa ra
- Đây tên Kì Lâm khôn kiếp anh làm gì con người ta má lấy thế hả - cô chịu hết nổi la lê
 - Ra liền đây khô lắm - Kì Lâm bước ra ngoài
 - Cô ấy đâu - hấn đi lại hỏi anh liền chỉ tay vào trong anh bước vào
 - Anh à đau chết mất - nó thấy hấn liền ôm bởi vì chiều cao khiêm tốn nên chỉ tó ngực thôi
 - Đưa anh xem - hấn đưa cằm nó lên hôn

Bạn đang đọc truyện *Đừng Xa Anh Nữa Nhé* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 22

Này mau buồn ra - nó đẩy hấn ra

- Không - hấn ôm nó không chịu buồn ra
- mình đi du lịch nhá - hấn nói nhỏ vấp tai nó
- Sao phải đi không phải ở đây cũng vui sao- nó nhìn hấn hỏi
- Chỉ muốn đi thôi - Hấn nhìn nó
- Được - nó cười nhìn hấn
- Anh à nếu một em rời xa anh và không còn trên cõi đời này nữa thì lúc đó anh có đi tìm em không - nó cuối đầu xuống
- Không anh sẽ cưới vợ khác đẹp hơn em về - Hấn trêu nó
- Anh dámnhưng như thế cũng tốt phải cưới cô nào đẹp hơn em có biết không - nó nói mà nước mắt rơi xuống
- Này hôm nay em sao thế - Hấn đã ngạc nhiên khi nghe nó nói
- À không chỉ muốn hỏi thế thôi - nó lau nước mắt nhưng mà sao nước mắt nó cứ rơi hoài

2 tháng sau

- Này Hy Tranh em có chịu dậy không - hấn lay người nó dậy
- Anh à 5p nữa - nó giờ 5 ngón tay ra
- 5p trôi qua
- Hy Tranh - hấn lại lay nó dậy nhưng nó vẫn quẩn chẳng chịu rời
- 4p nữa - Nó giờ 4 ngón tay ra
- Không !em thức dậy cho anh mau lên cho anh - hấn kéo nó ngồi dậy nó ngồi rồi cười một cái
- Thay đồ đi - hấn dùng tay vén những sợi tóc nó lên
- Đi đâu à - nó ngã vào lòng hấn nhắm mắt lại
- Đi chơi - hấn nói
- Là thật sao - nó tưởng hấn lần trước chỉ nó đùa thôi không ngờ là thật
- Ừm - hấn bế nó vào phòng tắm rồi đi xuống nhà

Sân bay

- Mình đi đâu á anh - hôm nay nó mặc chiếc áo somi cùng quần jean ngắn để lộ đùi trắng nõn của mình tóc được uốn phần đuôi rồi thả xuống còn hấn thì áo somi trắng là quần jean đen trong hai người như tiên đồng ngọc nữ
- Luân Đôn - hấn nắm tay nó lên máy bay nói
- Thế à - nó vui mừng nói

- Sao thích lắm à - hấn thấy vậy cười

- Tất nhiên lúc trước khi đi du học đã được đi New York rồi còn được đi Hoa Kỳ nhưng chưa bao giờ đi Luân Đôn cả những lần trước đều đi với bố mẹ thôi - nói tới đây nó cảm thấy buồn

- Thôi không được nói nữa - Hấn nói

Reng....reng ...reng - điện thoại nó kêu

- Alo - Nó

- Hy Tranh bạn làm gì mà mình không gọi được mấy bữa nay hả - giọng nói của Tuyết Nhi khiến nó đau cả tay

- Xin lỗi - nó vừa nói vừa đi lên máy bay tư nhân

Hai bên nói một hồi rồi tắt máy nhưng lại có điện thoại

- Alo - nó nói

- Hy Tranh à cậu có nhà không - Á Hi nói

- Dạ không - nó nói thì bị hấn giật điện thoại ném ra ngoài cửa máy bay (Trời anh ơi không sai thì đưa em tột nghiệp vải)

Bạn đang đọc truyện *Đừng Xa Anh Nữa Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23

- Anh à - nó nhìn chiếc điện thoại iphone của mình bị ném vỡ tan tành

- Mai mốt không cho nói chuyện với Á Hi nữa - hấn nhìn nó

- Tại sao - nó nhìn hấn

- Vì em vợ chứ không phải vợ hấn - hấn nhẹ giọng nói

- Anh không nói đạo lý gì cả - nó nói

- Đạo lý là em nên nhớ em là người của tôi - hấn đưa cằm nó lên nói

- Người của anh là người làm ấm giường của anh à- nó không hiểu sao hấn có thể nói vậy được

- Em thôi đi - hấn nói rồi bỏ đi để nó một mình cô tiếp viên đi lại

- Chị cho em hai viên thuốc an thần ạ - nó nói với cô tiếp viên

- Phu nhân có cần nói với Chủ Tịch không ạ - cô nhân viên nói

- Không chị lấy cho em cái đồ đi - nó nói khi nhân viên đưa cho nó vài viên thuốc và cốc nước lọc rồi đi nó vừa cầm lên con đau tim đã kéo tới bây giờ nó đau lắm nó bỏ viên thuốc xuống đi vào phòng vệ sinh nó ho ra toàn máu nó bước ngoài cố tìm hộp thuốc đau tim của mình nhưng tìm hoài không thấy nó lấy khăn giấy ra máu từ trong cổ họng ra miệng nó lấy khăn giấy lau nhưng vừa lau xong thì máu lại ra

- Phu nhân -cô nhân viên định đưa thức ăn cho nó nhưng thấy được cảnh này

- Người đầu mau gọi bác sĩ (vì là máy bay tư nhân nên có bác sĩ sẵn) - cô nhân viên kêu lên rồi đỡ nó

- Chủ Tịch phu nhân có chuyện rồi - người đàn ông mặc vest đen nói

Hấn nghe được bỏ xấp tài liệu xuống chạy đi lại chỗ nó. Bác sĩ đang khám cho nó hấn chạy vào hỏi

- Cô ấy sao rồi - Hấn

- Phu nhân bị bệnh tim vì huyết áp cao nên họ ra máu Chủ Tịch nên đưa phu nhân phẫu thuật tim đi như thế này thì nguy hiểm tính mạng lắm nhưng mà nếu phẫu thuật thì cơ hội thấy đường là rất thấp còn không thì cơ hội sống cũng không có - ông bác sĩ e dè nói

- Tôi biết rồi - Hấn cho mọi người lui xuống đi lại phía nó nó từ mờ mắt ra nhìn ra ngoài

- Có phải sẽ chết đúng không - nó nhàn nhạt nói mà nước mắt rơi xuống

- Coi như anh xin em phẫu thuật có được không - hấn nhìn nó

- Không bỏ mẹ đã nợ anh quá nhiều rồi em không muốn phải nợ anh nữa - nó nghĩ chết thì chết

- Em nói gì vậy - hấn quát lớn

- Nếu mà em phẫu thuật thì không biết là có sống không nhưng mà anh yên tâm em sẽ không sao đâu - Nó ngồi dậy cười hiền

Hấn và nó đi tới Luân Đôn khi xuống sân bay ai cũng nhìn nó và hấn khi tới biệt thự của hấn ở Luân Đôn

- Oh biệt thự của anh á - nó chỉ

- Ừ

- Anh hay tới đây sao

- Ừ

- Anh thích nơi này

- Ừ

- Anh giấu tình nhân trong đây đúng không

- Không - nó tính dụ hấp dẫn ai ngờ không dụ được

- Đây vợ à em còn ngây thơ lắm - hấn nhéo má nó rồi cả cùng nhau đi vào nhà

Bạn đang đọc truyện *Đừng Xa Anh Nữa Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24

Mặc dù đi chơi nhưng hấn phải làm việc của công ty làm xong hấn cũng dẫn nó đi mua điện thoại khi về nhà ăn cơm tốt tắm rửa sạch sẽ nó và hấn ngồi trên sofa dưới sảnh lớn thật sao ra hấn thì ngồi nó nằm trên đùi hấn vừa ăn táo vừa xem tivi lâu lâu lại đúc cho hấn một miếng

- Đây Hy Tranh - Hấn nói nhưng mắt thì nhìn vào máy tính

- Dạ - nó nói khi đang nhai miếng táo dở

- Em nằm không thì xếp giúp anh đóng tài liệu đó đi - hấn chỉ về đóng tài liệu đó

- Nhiều như thế em làm sao xếp hết- nó bĩm môi

- Trời ơi sao vợ tôi lại làm biến thế này - hấn xoa hai thái dương của mình

- Thế thì em mới được ông chồng siêng năng này - nó trèo ngồi lên đùi hấn gõ nhẹ vào cánh mũi hấn

- Em vừa kêu anh là gì thế - nghe nó kêu một tiếng "chồng " trong người hấn sướng vô cùng

- Không có a - nó quay mặt qua chỗ khác

- Nói lại đi- Hấn hôn nó

- Chồng biến thái - nó nói rồi cười

- Thế anh cho em biết thế nào là biến thái nha - hấn lần nữa hôn nó nhưng nụ hôn nhẹ nhàng hấn bế nó lên không quên tắt tivi bàn tay của hấn luôn vào áo thun dài tới đầu gối của nó (18+).Tốt ngủ nó tự nhiên tỉnh giấc hấn thấy vậy luôn tay qua xoa xoa lưng nó. Nó ôm ngang eo hấn rồi lại đi vào giấc mộng

Sáng hôm sau sau

Khi vừa thức dậy chân của nó đau vô cùng vừa định với lấy chiếc áo choàng rồi bước xuống giường thì có một cánh tay kéo nó lại theo phản xạ nằm xuống

- Buồn ra nào - nó đã hấn ra

- Sao không ngủ thêm nữa - hấn hỏi nó

- Là chỗ không ngủ được - nó nói

Rengreng....reng

Điện thoại của hấn reng lên hấn với lấy điện thoại nghe

- Chuyện gì - Hấn trầm giọng nói

- Giám đốc bên ERO cần gặp giám đốc - giọng nói bên kia nghe rất là (nhựa)

- Bảo Thiên Vương qua gặp ông ta trước đi - hấn

- Dạ

Tắt điện thoại

- Xin lỗi công ty có việc bận nên anh đưa em về trước nha - hấn

- À được - Nó

Sau 10 tiếng ngồi trên máy bay thì nó và hấn cũng về tới Trung Quốc hấn sợ nó buồn nên dẫn nó đến công ty lương khi đi vào ai ai cũng nhìn hấn và nó

- Trời vợ chủ tịch đẹp thế - nv1

- Wo cô ấy đẹp thiệt - nv2

-.....-

-.....-

Bạn đang đọc truyện *Đừng Xa Anh Nhé* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25

- Ngồi đây đi anh đi họp - hấn vén tóc nó lên

- Ủ - nó bất mãn nói

- Cô đem cho cô ấy một ly nước cam đi - hấn quay ra cô thư kí nói

- Hạ Thiên Băng 23 tuổi là thư kí của hấn yêu thầm hấn tính tình thì đánh đá lúc này cũng ông ẹo trước mặt hấn vì là con gái của bạn của ba hấn khi ông còn sống (ba mẹ hấn chết hết rồi nha) nên hấn nể mặt mới nhận làm thư kí

- Dạ - Thiên Băng tức giận đi ra ngoài cô lúc nào cũng quan tâm đến hấn nhưng hấn không bao giờ nhìn cô một cái

- Trong phòng có phòng nghỉ nếu mệt em vào đó nằm đi - hấn chỉ về cái cửa ở cuối phòng
- Wohh đi làm đến nỗi có cả phòng nghỉ luôn à có nhót cô nào trong đây không đó - Nó ời nói
- Không hề nha chỉ có em thôi - hấn ôm eo nó
- Mau đi đi để trễ - nó đẩy hấn ra
- Không sao đâu - hấn hôn nó
- Mau buồn ra đi nhanh lên - nó đẩy hấn ra cửa

Khi hấn đi thì Thiên Băng bước vào

- Áaaa- Thiên Băng cố tình làm đổ nước cam lên người nó người nó ướt hết
- Xin lỗi - Thiên Năng giã bộ hối lỗi
- Không sao - nó đi vào WC

Khi đi ra nó mặc áo của hấn chỉ có mỗi chiếc áo somi nó đi lại phòng nghỉ nằm xuống rồi đi vào giấc ngủ 2 tiếng sau hấn quay lại không thấy nó liền đi vào phòng nghỉ tìm thử mở cửa ra liền thấy nó nằm ngủ . Hấn đi lại bây giờ mới để ý sao nó mặc áo hấn

- Ừm - nó quay qua
- Hy Tranh dậy đi về nhà - hấn xoa xoa má nó nói
- Ừm - nó còn buồn ngủ nên để cho hấn bế mình ra ngoài
- Quần áo đâu - hấn hỏi
- Ướt hết rồi - nó dụi mắt nói
- Sao ướt -hấn nhìn nó
- Rơi cốc nước cam thôi- nó làm sao giám nói là cô nhân viên đó làm chứ
- Ừm - hấn liền cởi áo vest ra khoác vào cho nó sao mà để nó mặc mỏng như thế này ra ngoài được chứ

Nó và hấn đi bước ra sảnh một lần nữa khiến mọi người bàn tán

- Sao buồn ngủ à - hấn hỏi cứ thấy nó dụi mắt hoài
- Ừm - nó dựa vào ngực hấn nói
- Lên xe rồi ngủ - Hấn nói rồi bế nó lên bước ra ngoài

Bạn đang đọc truyện *Đừng Xa Anh Nữa Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26

Khi lên xe nó ngủ ngay nhưng hấn nhìn qua thấy nét mặt nó biến sắc nó chao mảy lại trên xe mở máy lạnh mà nó vẫn đỏ mồ hôi hấn liền kêu xe quay về bệnh viện trên xe hấn lấy khăn lau cho nó

Khi tới bệnh viện bác sĩ nhận ra xe của hấn liền đem băng ca ra

- Mau khám cho cô ấy - hấn lớn giọng nói

Bác sĩ nghe thế hoảng hồn liền đưa nó vào cấp cứu đã 1 tiếng rồi mà đèn chưa tắt chỉ thấy những người đi tá chạy hốt ha hốt hảy để lấy máu . Một lúc

sau Tuyết Nhi đến cùng lúc đó Á Hi và ba mẹ của mình cũng đến

- Fred Hy Tranh có sao không - Ngự Tuyết Chân vội chạy lại hỏi

- Cháu cũng không biết (mọi người ơi mình sửa Ngự Tuyết Chân thành cô của hấn nha) - Hấn thờ cơ trả lời

- Không cần lo đâu Hy Tranh không sao đâu - Ngô Thiên Trạch nói rồi ôm vợ mình

- Ừm - Ngự Tuyết Chân tán thành ý kiến của chồng mình

Từ này đến giờ Á Hi không nói tiếng nào chỉ đi qua đi lại trước cửa phòng cấp cứu. Khoảng nửa giờ sau đèn phẫu thuật cũng tắt hấn thấy thế liền đi lại ông bác sĩ đang mở cửa đi ra

- Cô ấy sao rồi - hấn nhìn ông bác sĩ nói

- Phu nhân không sao chỉ là tái phát bệnh tim thôi - ông bác sĩ nói mà mọi người ở đó ngỡ ngàng trừ hấn nhưng câu nói này khiến cho tim hấn càng đau thêm

- Lui đi - hấn phẩy tay, ra hiệu cho ông bác sĩ lui ra

Nó được đưa vào phòng tổng thống nghỉ hấn bước vào thấy nó đang ngủ trên người nó toàn những dây điện nào là ống thở máy trợ tim còn phải vô nước biển tự nhiên nước mắt hấn rơi xuống đây là lần đầu tiên hấn rơi nước mắt hấn đi lại bênh nó bàn tay của nó bây giờ lạnh lắm

- Em tỉnh lại đi , tôi nhớ em lắm rồi - hấn cố cười nói nhưng đáp lại lời nói hấn chỉ là sự im lặng, vợ chồng Ngô Thiên Trạch và Á Hi , Tuyết Nhi đi vào ai cũng khóc chỉ Á Hi là không anh nhìn nó càng đau thêm. Tuyết Nhi khóc đến xụi được Á Hi đưa vào phòng nghỉ nhưng vì có công chuyện nên nhờ Thiên Vương đi qua chăm sóc ban đầu Thiên Vương không chịu nhưng nghe nói bạn Hy Tranh nên tò mò xem bạn nó có đẹp không đúng là khi tới Thiên Vương bị hút hồn với vẻ đẹp này

. Bây giờ là tháng 12 nó đã hôn mê gần một tháng nhưng không thấy nó có phản ứng gì cả hấn cũng đưa nó về nhà, hấn đem công việc về nhà làm chapùng nào có gì quan trọng mới vào công ty

Hôm nay là 29 tết mọi người đều tắt bật chuẩn bị nhưng hấn thì cũng chẳng quan tâm để cho mọi người trong nhà muốn làm gì thì làm, lần đưa nó về nhà Băng Tâm ngày nào cũng qua kể chuyện ở trường cho nó nghe cô bé kể đến nỗi mà khóc lúc nào cũng không biết

- Ông chủ - Hấn đang làm việc trong văn phòng thì quản gia nữ chạy vào chạy vào

- Chuyện gì - hấn không nhìn bà một cái lạnh lùng nói

- Phu nhân tỉnh rồi - quản gia mừng rỡ nói đây là một tin tốt

- Thật à - hấn nhìn bà

- Vâng - bà khẳng định nghe thế hấn liền chạy qua về phòng chính mở cửa ra thấy nó đang định đi xuống giường liền chạy lại ôm nó hấn thật sự sợ lắm rồi

- Sao thế - thấy hấn vì nó mà khóc như thế nó ngạc nhiên hỏi

- Em có biết tôi sợ mất em như thế nào không - hấn vẫn ôm nó hấn nghĩ nếu hấn buồn nó ra nó có biến mất hay là bỏ hấn lại không

Bạn đang đọc truyện *Đừng Xa Anh Nữa Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27

- Em chưa trả ơn cho anh mà sao chết được - nó cười

- Hy Tranh à - hấn gọi tên nó

- Dạ - nó quay lại nhìn hấn

- Em có thể.....- nghe hấn nói tới đây nó biết hấn định nói gì nên xen vào

- Nếu anh kêu phẫu thuật thì đừng nói nữa - nó không muốn phẫu thuật đâu
- Tại sao - hấn hỏi nếu nó không phẫu thuật thì có thể chết bất cứ lúc nào
- Không tại sao ở chỉ vì em muốn giành nhiều thời gian ở cạnh anh thôi - nó ôm cánh tay hấn nói nếu bây giờ nó phẫu thuật khả năng tỉnh lại rất thấp
- Thôi nào chúng về nhà - nó làm nũng với hấn
- Được - hấn đưa nó về nhà trên xe nó ngủ thiếp đi vì thấy nó mệt nên không kêu nó dậy hấn bế nó lên phòng đặt nó xuống giường hấn bảo quản gia nấu cháo cho nó

Khi nó thức dậy đã thấy Băng Tâm ngồi trên sofa chơi ipad

- A chị dậy rồi à em sang báo cho ông chủ biết - Băng Tâm khi thấy Hy Tranh tỉnh dậy liền chạy sang thư phòng
- Em tỉnh rồi à ăn cháo nhé - hấn đi lại phía nó hấn cầm tô cháo của quản gia đưa
- Cháo á không ăn đâu - nó quơ tay lia lịa
- Nếu em không ăn anh sẽ không cho em đi học nữa - hấn biết nó rất muốn đi học nên dùng cách này
- Sẽ ăn mà - nó giật tời cháo trên tay hấn khiến cho cháo văng lên mặt hấn nó nhìn mặt hấn tối lại không biết làm sao
- Lau mau - hấn ra lệnh cho nó lúng túng không biết lấy gì lau liền đưa môi mình lên liếm những vết cháo đó hấn sững người hấn nghĩ nó sẽ lấy khăn lau cho hấn mới phải không ngờ nó lại chủ động thế. Đặt tô cháo xuống hấn đề nó ra
- Anh làm gì thế -nó không biết mình có làm cho hấn tức giận không
- Anh làm gì thì em biết chứ còn hỏi - hấn hôn lên xương quay xanh của nó không quên ấn dấu chủ quyền
- Đừng mà ...um - nó cố đẩy hấn ra nhưng hấn càng ôm chặt nó hơn
- Ông chủ - quản gia bước vào ông định đem ly nước lên cho nó không ngờ thấy cảnh này
- Xin lỗi - nó rồi ông đi ra ngoài
- Tại anh hết - nó giận quay người lại
- Không phải tại em sao la lớn thế - hấn nhéo mũi nó

Bạn đang đọc truyện *Đừng Xa Anh Nữa Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28

Nó ngượng đến chín mặt liền đi vào phòng tắm định đi vào thì hấn nắm tay nó lại khiến nó xuống hấn liền đề lên nó

- Mau buồn ra - nó la lên ra
- Không - hấn nói rồi liền hôn lên môi nó, nó cắn vào môi hấn khiến hấn đau điếng người đành buồn đôi môi nó ra nó cười rồi lại tú lấy đồ định bước vào phòng tắm thì chiếc cửa mở ra nó quay lại nhìn thấy một con bạch hổ ta ới là to nó hoảng hồn chạy lại ôm hấn hấn nhếch môi cười
- A...a...a nhà có hổ - nó ôm hấn ngày càng chặt
- Tiểu hổ lại đây - hấn ra hiệu cho con tiểu hổ đi lại
- Anh điên á nó sẽ ăn chết em và anh đó - nó nói thì con tiểu hổ đi lại
- Tiểu hổ mau chào phu nhân đi - hấn nói tiểu hổ hiểu nên đi lại nó gật đầu còn nó thì chưa chịu buông hấn ra

- Đây em quay sang nhìn nó một cái em - nó nhất quyết không buồn hấn ra hồi này hấn ôm nó thì không chịu còn bây giờ lại không chịu buồn
- Em nhìn nó một cái đi nó không làm gì em đâu - nó nghĩ từ này đến giờ mà còn hờ này chưa làm gì mình cả nên an tâm quay lại
- Thấy chưa, sau này nếu không có anh ở nhà thì con tiểu hồ này sẽ bảo vệ em - anh nói rồi xoa đầu con tiểu hồ

Sau đó thì nó và con tiểu hồ này cứ như hai đứa bé người thì đuổi người thì chạy nó và tiểu hồ chạy một năm xuống sân nhà hấn bật cười

- A nhớ rồi -nó ngồi bật dậy khiến hấn đang xem hồ sơ thì giật mình
 - Sao thế - hấn đi lại nó lau những hạt mồ hôi cho nó
 - Anh à mình đi siêu thị nhé - nó nhìn hấn
 - Làm gì - hấn
 - Tất nhiên là mua đồ rồi nào tiểu hồ chóng ta đi siêu thị nhá - nó giơ tay ra tiểu hồ liền đập tay với nó rồi đi thay đồ .Hôm nay nó mặc áo sơmi trắng cùng chân váy đen nó và hấn cùng tiểu hồ đi ra gara nó cho tiểu hồ ngồi sau (ai biểu ta như cái lu chi) . Tới siêu thị thì có người đàn ông nhận ra xe hấn liền đi ra mở cửa
 - Đi nào chị và em đi tới quầy thực phẩm - nó đi mà quên hấn cũng đi cùng
 - Minh lấy này nhé - nó quay sang hỏi hấn
 - Bột mì , kem , trứng gà , điều đủ cả rồi - nó vui vẻ cùng tiểu hồ đi lại khu thú bông còn hấn thì lại khu ăn uống ngồi
 - tiểu hồ chị mua con này cho em nha - nó đưa con hồ nhồi bông nói
 - Gật - tiểu hồ gật đầu nó liền mua
 - A con voi kia đẹp quá - nó chỉ con voi trên tầng cuối cùng nó
 - A lấy hoài không tới - nó lùn quá không lấy tới thì đầu ra cánh tay lấy con voi xuống nó quay qua thì ra là một chàng trai chàng trai này đẹp mái tóc màu nâu nhạt
 - Của em - chàng trai đó đưa cho nó
 - À cảm ơn - nó nở nụ cười
- (À có nhiều bạn hỏi sau nó nghỉ đông rồi mà nghỉ hoài thì là bên trung trước khi mùa đông thì sẽ được nghỉ và giữa đông thì nghỉ nha)

Bạn đang đọc truyện *Đừng Xa Anh Nữa Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29

- Đây cho tôi biết tên em được không - anh chàng đó nắm cổ tay nó
- A buồn ra - nó vùng vẫy
- Đây không cần phải ngại như thế đâu - anh chàng đó cuối người xuống định hôn nó thì
- Xin lỗi cậu không được động vào phụ nhân - lúc đó những người vệ sĩ bỗng xuất hiện
- Diễn kịch trông giống thật - anh kéo nó sát mình
- Buồn tay ra khỏi người cô ấy - giọng nói khiến người ta nghe đến lạnh sống lưng
- Xin lỗi lão đại - chàng trai ngược lên nhận ra hấn giọng run run nói trời ơi sao mà hấn xui thế đụng trúng tử thần rồi
- * Chát* - năm ngón tay của hấn in trên mặt của chàng trai đó

- Xử lí nó cho tôi - hấn quay sang mấy người cần vệ nói
- Lão đại tha cho tôi - anh ta quỳ xuống nói xin lỗi nhưng hấn không nói chỉ nhìn anh ta hiểu chuyện quay sang nó
- Phu nhân à mong người tha cho tôi - anh ta chỉ còn cầu xin nó thôi
- Anh à anh ta chưa làm gì cả - nó lay lay vạt áo hấn nếu anh giết anh ta cũng đâu được gì nên nó đành cầu xin giùm vậy
- Cậu còn giám cầu xin - hấn nói rồi đập vào bụng anh ta giật cây súng trên tay vệ sĩ chìa vào anh ta
- Anh đừng mà - nó chạy lại ôm chặt hấn , hấn cảm thấy có thứ gì nóng đang dính trên áo mình nên đành bỏ súng xuống nhìn nó thì ra nó đang khóc rồi lau nước mắt cho nó
- Biến đi đừng để tôi gặp cậu một lần nào nữa - chàng trai đó ba chân bốn cẳng chạy chọt nó cảm thấy đau ở trong tim rồi cũng tan biến

Trên xe nước mắt nó rơi hoài hấn ôm nó vào người mình . Nó khóc đến ngủ đi lúc nào cũng không hay

.Đặt nó lên giường hấn đi lại con tiểu hồ

- Đây đã bảo là phải bảo vệ phu nhân sao mà không nghe hả - hấn vừa xoa đầu con tiểu hồ vừa nói

Nó ngủ không lâu đã thức bây giờ cũng 3h chiều rồi nó quyết định đi xuống bếp lấy những thứ mình đã mua bày ra trên bàn

- Hy Tranh cháu muốn ăn gì à - bà quản gia nói
- À không ạ bác chỉ cần ngồi một chỗ đi để tất cả cho cháu - nó dịu bà quản gia ra ngồi
- Mà anh ấy đâu rồi ạ còn mẹ con Băng Tâm đâu ạ- nó hỏi
- Ông chủ đi làm rồi còn hai người đó hình như là xin ông chủ chuyển tới một căn hộ nào đó- bà quản gia ngồi nhìn nó trả lời
- Buồn thật , nhưng tết mà anh ấy cũng làm à định làm đến chết luôn hay sao ý - nó vừa nói vừa pha bột bà quản gia chỉ cười trừ

* Ở một nơi nào đó *

Assi chắc là cảm rồi - hấn xoa mũi nói

-
- Hy Tranh - hấn đi vào ,sao hôm nay không thấy ai mở đèn hấn tưởng khi đi về thì nó sẽ chạy ra ôm mình nhưng không cảm giác hơi hệt hấn
 - Áaaaa ma - hấn la lên khi thấy một con ma tóc màu trắng (nó đó) 3
 - Hahaha Happy New Year - nó cười rồi ôm hấn hấn chưa khỏi hết ngạc nhiên
 - Hư quá - hấn gõ vào chiếc mũi của nó
 - Á đau quá - nó đột nhiên ôm tim mình la lên khiến hấn lúng túng

Bạn đang đọc truyện *Đừng Xa Anh Nữa Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30

- Đây Hy Tranh em sao thế lại đau nữa à - hấn lo lắng nói tay không ngừng xoa lưng cho nó
- Hahhhhh mọi người mau ra đi - nó ngược lên nói hấn dễ dụ quá đi
- Happy New Year - tất cả đèn trong nhà đều bật lên trong nhà bây giờ rất nhiều người Á Hi, Tuyết Nhi, Thiên Vương , ba mẹ của Á Hi , bà Giang ,Băng Tâm,và các người hầu trong nhà hấn chưa hết bất ngờ thì lại một bất ngờ nữa nó đẩy con tiểu hồ ú na ú nần lại hấn trên lưng chon tiểu hồ lại một

hộp quà to bự

- Em đã mua đó mở ra đi - nó nói

Hắn nghe thế mở ra nhưng bên trong lại là một hộp quà nữa lại mở bên trong cũng là hộp quà cứ thế càng mở lại càng có nhiều hộp quà mọi người đều tò mò về món quà nó tặng hắn đến cái hộp thứ 38 (hơi chém :) bên trong là một cái đồng hồ do nó vẽ mẫu rồi đưa người làm

- Thấy chưa em tặng nhiều quà cho anh thế mà anh chẳng tặng em gì cả - nó chỉ tay vào những cái hộp quà mà hắn vừa mở

- Anh có quà cho em - hắn nó lấy trong túi ra một cái thẻ vàng trên chiếc thẻ đó có vẽ hình vương miện và chữ víp đưa cho nó đây là chiếc thẻ trên thẻ giờ chỉ có 3 cái nếu có được thì có thể xài tiền thoải mái trong thẻ mọi người nhìn chiếc thẻ mà không khỏi ngạc nhiên. Á Hi định đưa món quà cho nó nhưng khi thấy tấm thẻ thì anh giấu nó sau lưng

- Mọi người mau vào bàn ăn đi - nó nói rồi cùng hắn bước vào Thiên Vương và Tuyết Nhi từ này đến giờ cãi nhau liên tục khiến không khí trong nhà trở nên vui hơn .Khi bữa tiệc kết thúc đã hơn 1 h rồi mà nó cứ nằm mãi không ngủ được hắn thấy thế liền hỏi

- Đang suy nghĩ gì à - hắn hỏi

- Không biết bố mẹ nuôi thế nào nữa - hôm nay là tết không biết bố mẹ nó có đón tết như mọi năm không có ăn đầy đủ không bố nuôi nó có bệnh loãng xương không biết nó đi rồi ai sẽ xoa bóp cho bố còn mẹ nó hay quên mặc áo ấm không biết có ai nhắc mẹ nó không hàng nghìn câu hỏi đang trong đầu nó

- Còn nghĩ về họ để làm gì - hắn thật khinh thường bố mẹ nó dù không phải con ruột nhưng sao hai người đó khi hắn muốn mua nó lại đồng ý chỉ vì muốn cứu cái công ty đó sao hắn nghĩ chứ không nói ra sợ sẽ làm nó buồn

- Nhưng em nhớ bố mẹ quá - nó dụi đầu vào ngực hắn mắt nó đã mở hết lên nên nằm đó ngủ luôn hắn thấy thế đỡ cho nó nằm ngay lại sao đó đi sang thư phòng

- Xem bố mẹ cô ấy bây giờ như thế nào - hắn lên tiếng trước một người đàn ông mặc áo vest nói

- Dạ - người đàn ông đó nói rồi lui đi

Bạn đang đọc truyện *Đừng Xa Anh Nữa Nhé* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31

- Bố mẹ - nó nằm trên giường rên nhẹ khi nằm mơ thấy ác mộng hắn bên phòng nghe thấy liền chạy qua ,thấy nó ngồi trên giường khóc hắn đi lại

- Sao không ngủ - hắn ôm nó vuốt mái tóc dài màu bạch kim mái tóc này đẹp thật nhưng vì mó hôi của nó mà ướt cả

- Đi vào phòng tắm anh gọi đầu cho - hắn kéo nó vào để nó nằm vào bồn tắm hắn bắt đầu lấy đầu gọi cho nó ,hắn vuốt mái tóc nó tóc rơi vào trong tay hắn rất nhiều hắn càng vuốt tóc nó càng rơi ra nó hiểu được liền vịn tay hắn lại

- Để em làm - nó ngồi dậy xối nước vào tóc nước xối xuống tóc nó cũng rụng theo nó không biết nên làm thế nào.Hắn kéo nó vào lòng ôm thật chặt

- Anh xin em đó nghe lời anh lần này được không - hắn vùi mặt mình vào cổ nó nói hắn sợ đây sẽ là lần cuối hắn và nó đón tết

- Thế em xin anh đừng như thế nữa được không - nó nhàng nhạt trả lời

- Anh yên tâm em vẫn còn khoẻ - nó vỗ lưng hắn và cố kìm nước mắt của mình

- Khoẻ em khoẻ chỗ nào , khoẻ là khi mắt em mờ đi sao, khoẻ là em ho ra máu - hắn hét vào mặt nó mấy tuần nay hắn để ý thấy nó hay vấp té đi lộn phòng ngay cả đồ ăn cũng không gấp được và trong sọt rác lúc nào cũng có khăn giấy dính máu nó nghe hắn nói ngăn người nước mắt rơi xuống đúng như những gì hắn nói

- Nhưng anh biết không cơ hội sống của em nó thấp lắm nó chỉ có 15% sống thôi nếu em phẫu thuật thì em sẽ phải nhập viện trước 3 tháng nhưng em còn nhiều việc chưa làm mà - nó ngục mặt xuống nó không dám đối diện với hắn

- Dù còn 1% em vẫn phải phẫu thuật - hắn vịn vai nó không biết từ khi biết nó hắn đã khóc bao nhiêu lần

- Quá trễ rồi anh à - nó nói rồi đi ra ngoài nó cũng đau lắm chứ
 - Á Hi à mình có chuyện muốn nhờ bạn - nó gọi cho Á Hi
 - Chuyện gì mà cậu gọi tôi trễ thế - Á Hi hơi vui mừng khi thấy nó gọi
 - Cậu giúp mình,,.....- nói rồi nó để điện thoại xuống rồi leo lên giường ngủ hần bước ra ngoài thấy nó đã ngủ đi nhẹ lại bên nó nằm xuống ôm nó
- Rồi chìm vào giấc ngủ
- Em xin lỗi - nó
- Sáng hôm sau nó thức dậy từ sớm Á Hi đợi nó dưới nhà hần nghe quản gia báo lại là Á Hi tới liền xuống xem thử hần đứng ngay cầu thang xem nó và Á Hi làm gì
- Á Hi mình đi thôi anh - nó biết hần đứng nhìn mình nên khoác tay Á Hi nói Á Hi biết thế liền cố diễn với nó hần không tin vào mắt mình nữa sao nó lại làm như thế . Nó đi đến tối nói về hần kiên nhẫn ngồi đợi nó khi nó bước vào hần liền nói
 - Em đi đâu mới về với ai- vẫn cố tỏ ra về bình tĩnh
 - Chơi với Á Hi - nó nhếch môi rồi đi lên lầu
 - Em ăn nó kiểu đó à - hần nắm cánh tay nó cố kìm nén cơn tức giận
 - Buông ra đau quá anh không có quyền gì mà quản tôi hết tôi nói cho anh biết tôi kết hôn với anh chỉ vì tiền thôi - nó giật cánh tay của mình ra
 - Khốn nạn đem cô ta vào phòng tôi cho tôi - hần hết chịu nổi liền tát nó ra lệnh cho cận vệ những người hần vì tiếng động lớn nên đều thức dậy chỉ có đều không lên tiếng những người cận vệ liền chạy vào kéo nó vào phòng giam. Tối nơi đám cận vệ
- mở cửa đẩy nó vào mấy người đó nghĩ từ đó đến giờ ai phạt tôi nặng lắm nên mới cho vào đây chắc nó phạm phải lỗi tai trời rồi, nó ôm mình vào một góc đứng như tên gọi ở căn phòng nào không có một chút ánh sáng tối om bỗng chiếc cửa mở
- Phu nhân đắp chăn đi kéo lạnh - thì ra là bà quản gia
 - Cháu cảm ơn - nó nói không ra hơi chỉ thì thảo bà quản gia không biết làm gì chỉ biết khóc rồi đi ra ngoài
- Đã mấy hôm nó không ăn uống gì ngày nào hần cũng cho người đánh nó cơ thể nó đầy những vết roi hôm nay là ngày thứ tư nó bị giam
- Á ...um - nó cắn môi để không bật ra tiếng la
 - Hôm nay chúng mày chưa ăn sáng à - Hần quát lớn hần hần ngồi trên ghế kế bên là một cô gái nóng bỏng bóp vai cho hần (là bồ mới đó) nó rồi hần cầm chiếc roi đánh vào người nó
 - Cái giá cô phải trả - hần vừa nói vừa đánh đám cận vệ thấy mà tội nghiệp cho nó hần đánh xong kéo cô gái đó lại ôm hôn trước mặt nó nhìn mà cười
 - Sao muốn làm tôi ghen à cô ấy cũng đẹp đấy - nó cố nói hần nghe thế càng hôn cô gái này hơn còn về cô này thì mừng hết lớn
 - hahaha cô nghĩ mình là ai - hần buông cô gái này ra hai người bắt đầu chuyển ra thứ khác (cũng 18+ hà) nó quay qua chỗ khác bỗng con đau tìm đến nó tìm lọ thuốc để trong túi hần thấy thế đi lạ nó móc lọ thuốc ra đổ những viên thuốc đó xuống đất rồi đạp lên nó vì muốn lấy thuốc nên để tay mình lên hần liền đạp xuống
 - Sao cảm giác thế nào - hần nó càng đạp xuống

Bạn đang đọc truyện *Đừng Xa Anh Nữa Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32

- Sao anh không giết tôi luôn đi - nó ngược nhìn hần đây là lần đầu tiên hần thấy nó có biểu hiện như thế
- Sao để cô chết sớm như thế - hần nhếch môi hần còn nhiều trò dành cho cô

- Đưa nó lên - hấn lạnh giọng nói lập tức có một người vệ sĩ cầm cái hộp lên hấn mở ra đó là ống tim bên cạnh là lọ thuốc
 - Cô biết nó là gì không là thạch tím đó- hấn vừa nó vừa bơm thuốc đó vào ống tim nó biết chứ loại thuốc chẳng khác gì thuốc phiện cả
 - Cô nghĩ sao nếu tôi tìm cho cô một mũi- hấn cầm ống tim lên đưa vào cổ nó bóp vào nó đau đến điên người mấy người ở đó xanh cả mặt
 - Ferd dừng lại đi - bỗng chiếc cửa mở tung ra sau đó là một chàng tay chạy vào
 - Ai cho cậu vào đây - hấn quát lớn
 - Ferd sao người làm thế với vợ của mình thế - đó không ai khác chính là Á Hi khi anh biết nó bị nhốt liền chạy đến đây
 - Cô ấy là vợ của tôi chứ không cậu mau rút ra khỏi đây - hấn nói
 - Cậu mau đi đi - nó cố gắng nói nó không muốn vì nó mà anh bị luyên luy
 - Cậu phải đi với tôi- anh kéo nó ra khỏi mấy tên cận vệ hấn liền nắm tay nó lại
 - Ở lại - hấn xiết chặt cổ tay nó
 - Cô ấy không thể ở đây được - anh càng kéo nó nhưng hấn cầm khẩu súng chia vào chân nó
 - Cậu thử đi xem - hấn nói anh vẫn kéo nó
 - * Pằng Pằng * viên đạn bay thẳng vào chân nó viên còn lại bay vào tim anh nó khụy xuống máu không ngừng chảy ra anh thấy còn anh thì nằm ngay tại chỗ
 - Fred người không phải con người rồi - anh cố nói rồi ngất đi hấn cho người đem anh ra ngoài nó cảm thấy có cái chất gì đó đang chảy ra dưới bụng nó đau lắm nó nhìn xuống máu
 - Á cứ....u. toi - nó nói rồi cũng ngất đi hấn nhìn nó tưởng nó giả bộ không để ý
 - Tạt nước vào đi - hấn bước đi ra khỏi cửa đám vệ sĩ tạt nước vào nó nhưng mãi không thấy nó tỉnh đám vệ sĩ báo cho hấn .Hấn đứng bên ngoài chờ bác sĩ đi ra khi ông bước ra hấn liền lại hỏi
 - Xin lỗi ông chủ, nhưng đứa bé không còn nữa - bác sĩ ngậm ngùi nói hấn nghe như sét đánh có phải hấn hại chết con của mình rồi hay không. Khi bác sĩ về hấn mở cửa liền thấy nó đang đứng nhìn hấn nó đi lại hấn éo tay hấn
 - Anh nói đi tất cả những gì ông ta nói là thật phải không- nó đang chờ câu trả lời của hấn
 - Ủ - hấn gật đầu nghe câu trả lời nó buông tay hấn ra nước mắt không ngừng chảy
 - Hahahahah con của tôi không còn nữa nó chết rồi hahahah - nó ngồi nói hấn bắt đầu run sợ trước thái độ của nó nếu hấn để tâm với nó một chút thì tốt quá sau những lời nói đó nó không nói gì nữa chỉ ngồi ôm mình dựa vào giường và nhìn ra cửa sổ hấn nhìn mà đau lòng liền nhớ về thạch tím cho người tìm thuốc giải, nhưng mãi mà vẫn chưa tìm được
 - Ông chủ phu nhân có những biểu hiện lạ lắm - ông quản gia chạy vào hấn nghe thấy liền chạy qua phòng hấn nhìn nó đau đớn khi thạch tím tái phát
- Hấn đi lại ôm nó tay chân nó lại lạnh tanh
- Dừng lại gần tôi - nó như mất lí trí đẩy hấn ra nhưng hấn cứ ôm lấy nó nó quơ tay đ bẻ bình hoa rồi cầm cái miếng chai đưa về phía hấn hấn hoảng sợ
 - Hy Tranh em bỏ xuống đi - hấn đau lòng khi thấy tay nó chảy máu nó bây giờ cảm giác nhưng có gì đang bò khắp cơ thể khó chịu lắm
 - Tránh ra đồ ác nhân - nó nhìn hấn như ăn tươi nuốt sống

Bạn đang đọc truyện *Đừng Xa Anh Nữa Nhé* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33

Lời nói của nó như con dao đang đâm vào tim hấn

Ác nhân cũng đứng từ trước đến nay có ai nói hấn là con người đâu

- Anh xin lỗi vì đã làm con chúng ta mất - hấn ôm nó nước mắt rơi trên khuôn mặt hấn ,nó như không chịu nghe lời mà vùng vẫy
- Hahhh anh nói gì vậy con chúng ta chưa có chết đừng nói như thế - nó đẩy anh ra lau nước mắt trên nói hấn thấy bộ dạng của nó còn đau hơn
- Anh xin em đừng như vậy được không con nó chết rồi - hấn quỳ xuống nó nói hấn không biết nên làm thế nào . Nó nhìn hấn rồi đi lại cửa sổ sát đất ngồi đó ,nó ngồi khoảng 30p thì ngủ quên hấn ôm nó lên giường lấy khăn ẩm lau mặt cho nó những vết thương mà hấn gây ra cho nó mấy ngày nay ở khắp người nó bàn tay nó, chân hấn kéo áo nó lên xem vết thương của nó hấn lấy bàn tay mình xoa xoa bụng nó
- Ba xin lỗi nhưng kiếp này con không có duyên làm con của ba rồi - hấn lấy thuốc thoa cho nó. Bỗng có điện thoại gọi tới hấn sợ nó thức nên đi ra ngoài
- Chuyện gì - hấn đóng cửa lại trầm giọng nói
- Dạ thuộc hạ tìm ra thuốc giải rồi - tên thuộc hạ vui mừng nói
- Thật mau đem qua cho tôi - hấn như mở cờ khi nghe nói thế. Khi nhận được lọ thuốc hấn liền cho nó uống
- Fred Á Hi đâu rồi - mẹ Á Hi chạy vào phòng hỏi sau khi nghe con mình bị hấn bắn vào chân bà không dám trách hấn bà biết lỗi cũng ở Á Hi
- Phòng bên cạnh - hấn nhàng nhật nó rồi đi qua bên phòng sách duyệt cho hết đóng tài liệu vì mấy ngày nay ở nhà nên công việc hỏi nhiều còn bà thì nhìn nó rồi đi ra
- Lão đại - vệ sĩ
- Nói - hấn xoay lưng lại người vệ sĩ
- Bố mẹ của Phu nhân đang trốn nợ - tên vệ sĩ chậm rãi nói
- Giúp ông ta đi - hấn
- Dạ mà còn về chuyện đó.....- sau khi vệ sĩ nói hấn như rớt xuống vực thẳm sao lúc chuyện diễn ra hấn không tìm hiểu kĩ hơn. Tối đến hấn cho người vào thay đồ cho nó (là tấm luân nha) nhưng nó vẫn chưa tỉnh dậy hấn đem đồ sách việc sang phòng mình rồi ngồi làm để trông chừng nó
- Ừm.....ừ-m- nó rên nhẹ hấn nghe thấy đi lại nó lấy hphkhăn lau mồ hôi chặc mấy ngày nay không ăn gì nên người nó ốm đi rồi uống công mấy tháng nay hấn vỗ béo nó .Hấn sai người hầu nấu cho nó một bát cháo. Nó nằm trên giường nhẹ nhàng mở mắt nhưng sao mọi thứ đều tối om nó cố dụi mắt mình nhưng kết quả nó không thấy gì
- Em sao thế - hấn
- Mắt của tôi không thấy nữa - nó khóc lên mắt của nó không lệ nó sẽ bị mù sao không được

Bạn đang đọc truyện *Đừng Xa Anh Nữa Nhé* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34

- Quân gia mau gọi bác sĩ - hấn liền kêu lên
- Dạ - ông quân gia vợ vàng đi

Nó thì hoảng hốt mà ôm đầu hấn ôm nó vào lòng nó như nhận được hơi ấm cũng không la hét nữa .Sau khi bác sĩ khám thì ông nhìn hấn ý bảo có chuyện nói

- Phu nhân đang bệnh tim trong thời gian này tâm trạng của phu nhân không được tốt lắm nếu như muốn bệnh tình của người khỏe lại thì phải.....- ông bác sĩ ậm ừ không chịu nói ra vì ông sợ hấn sẽ đau lòng mất
- Thì sao - hấn nôn nóng hỏi
- Phu nhân phải quên đi những quá khứ này một thời gian nhưng tôi nghĩ ngày hãy để phu nhân rời xa nơi này như thế mắt cô ấy có thể từ từ hồi phục-

ông chậm rãi nói hấn không muốn nghe những lời nói này nữa nên nó qua chuyện khác

- Còn bệnh tim của cô ấy thì sao - hấn

- Tôi nghĩ bây giờ phu nhân còn chưa tỉnh lại nên tốt nhất là phẫu thuật -hấn nghe thế im lặng một lúc rồi gật đầu ông bác sĩ xin phép về lấy dụng cụ phẫu thuật hấn đi phòng hấn nó vẫn ngủ khi ngủ nó càng đẹp hơn hấn đi qua vuốt tóc hôn lên trán những giọt nước mắt cũng rơi xuống .Hấn lấy điện thoại gọi cho Tuyết Nhi

- Alo - Cô

- Tôi là Ngạo Thiên đây sáng hôm sau cô tới nhà tôi đem Hy Tranh đi địa chỉ ...- hấn nói rồi cảm thấy trong lòng nặng trĩu nhưng muốn tốt cho nó

- Fred sao con lại làm thế - Bà Tuyết Chân xô cửa đi vào bà cố nói nhỏ bà vừa nghe quản gia kể lại là hấn muốn phẫu thuật và chấp nhận cho nó đi

- Nhưng đây là những gì cháu có thể làm - hấn nhìn nó lời nói như không có sức sống

- Nhưng cơ hội sống - bà định nói nhưng hấn đã xen vào

- Cho dù còn 1% cháu cũng phải cứu cô ấy - hấn như mất bình tĩnh hét lên

Làm biến viết quá nên chỉ viết nhiều đây thôi au sẽ cố gắng viết cho hết truyện

Bạn đang đọc truyện *Đừng Xa Anh Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35

-Thôi thế cô đưa Á Hi về trước - bà Tuyết Chân đành dẫn con trai mình về

Hấn dùng tay dấm vào tường khiến tay b!bn chảy máu thật sự bây giờ hấn không biết nên làm gì và không nên làm gì nếu hấn không cho nó phẫu thuật thì nó có thể sống vài năm hay vài tháng cũng có thể chỉ vài tuần còn nếu phẫu thuật lỡ

- Ông chủ bác sĩ đã đến - quản gia vội nói

- Bảo ông ta đem dụng cụ qua phòng này cho tôi - hấn lấy khăn giấy lau vết thương nói quản gia nghe vậy cũng dạ rồi đi ra.Khi hấn quay lại đã thấy nó mở mắt nhìn lên trần nhà rồi cũng nhắm mắt (cũng có thấy đầu mà nhìn).Bác sĩ đi vào tìm cho nó 1 mũi thuốc mê.Hấn đi ra ngoài thì thấy Tuyết Nhi và Thiên Vương hấn cũng không nói gì cũng chỉ biết ngồi chờ mặt kệ bọn họ 2 tiếng đã trôi qua mà nó chưa ra .Tuyết Nhi thì cứ đứng lên ngồi xuống Thiên Vương thì cũng không khác gì. Bỗng chiếc cửa mở ra

- Cô ấy thế nào - hấn hỏi Tuyết Nhi và Thiên Vương cũng đứng lên

- Ca phẫu thuật thành công lắm - ông tháo khẩu trang xuống nói

- Tôi vào thăm cô ấy được không - hấn nói đây có lẽ là lần thứ hai mà hấn cảm thấy thời gian dài nhất

- Dạ được - ông nói rồi bước xuống cầu thang

Hấn cùng Tuyết Nhi Thiên Vương bước vào thấy đôi mắt nó băng một tấm vải trắng tay thì truyền nước biển

- Hy Tranh này có sao không - Tuyết Nhi không kim lòng mà oà khóc Thiên Vương đau lòng đi lại vỗ lưng cô.Nó nhưng nghe được cô nói liền lắc đầu.Hấn không lên tiếng chỉ biết nhìn nó

Tôi hấn tắm cho nó xong liền cho nó ăn nhưng nói mãi mà nó chẳng chịu mở miệng

- Thấy không khoẻ sao - hấn nhìn nó vén vài sợi tóc lên

- Chắc anh vui lắm khi thấy bộ dạng tôi lắm à - nó

- Không - hấn

- Anh thật ngu ngốc khi tôi đã lừa anh như thế mà còn đối xử với tôi tốt như vậy bây giờ anh có thể giết chết tôi được rồi hay muốn đem tôi vào phòng

tôi đánh chết tôi - nó đưa hai tay mình ra ý bảo hấn đem nó đi

- Không - cũng vẫn thái độ đó

- Hừ. Mà người như anh không phải một tay che trời sao - nó nói nhưng trong lòng thì trái ngược lại

- Em mệt rồi ngủ đi - hấn đỡ nó nằm xuống nhưng nó không chịu

- Tôi đang nói chuyện với anh đó - nó

- Em đã mệt chưa hả .Nhưng anh mệt lắm rồi - hấn ngồi xuống giường nói câu nói khiến nó căm nín

- "....."

- Khi nào tháo băng anh sẽ để em đi - anh nhẹ nhàng nói với nó nghe mà không biết nên vui hay buồn . Nhưng nó pải vui chứ vì đã khiến hấn chán ghét nó nhưng sao thế nào nó chẳng còn sức lực nào nữa nó mệt lắm bây giờ nó chỉ muốn dựa vào hấn và nói với hấn rằng " em mệt rồi

Xin lỗi nha tại điện thoại và máy tính hư nên không đăng được

Bạn đang đọc truyện *Đừng Xa Anh Nữa Nhé* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36

Đúng như lời hấn nói ngày nó tháo băng ra hấn liền để nó đi. Nó ngồi xuống giường nhìn cảnh vật trong ngôi nhà này vì ii mờ băng nên Tuyết Nhi không cho nó thu dọn đồ đạc

- Này Hy Tranh có cần lấy thứ này không - Tuyết Nhi đưa chiếc vòng tay lên cho nó .Nó cười chiếc vòng này là do hấn tặng nó có nên lấy đi không suy nghĩ một hồi nó quyết định không lấy khi đi tới cửa nó quay lại chợt nhớ ra điều gì đi lạ trước bàn trang điểm đặt chiếc nhẫn xuống

- Mình đi -nó nói

Khi đi xuống lầu đã thấy tất cả mọi người đứng trước cửa Băng Tâm và mẹ của Băng Tâm cũng có nhưng sao không thấy hấn vậy.Đi xuống dưới nhà nó ôm một người mọi cái ai cũng khóc

- Hy Tranh con đừng đi có được không - Bà quản gia nghẹn ngào nói

- Con xin lỗi - nó chỉ biết nó từ xin lỗi thôi nếu nó ở lại sẽ gây nhiều phiền toái cho hấn không bằng giải thoát cho nhau,

- Bác cho gửi lời xin lỗi với anh ấy - nó nói rồi đi theo Tuyết Nhi nó và cô đi lên chiếc xe taxi trước những cặp mắt rung lệ

Hấn ở trên lầu nhìn xuống mà lòng đau như thắt ,thật sự hấn không đủ cam đảm để đối diện nó hấn sợ nếu hấn nhìn nó có khi hấn lại không cho nó đi.

Sáu năm sau

Từ ngày nó đi hấn lao đầu vào công việc trong ngôi biệt thự của hấn cũng chẳng còn tiếng cười nữa,năm năm nay thật sự quá dài với hấn . Mỗi khi đến tết cũng chỉ có hấn và người làm đón tết ,hấn vẫn cầu nguyện cho nó mỗi khi tết đến

(*Bắt đầu đời nó thành cô nha cho dễ xưng*)

- Này Dương Hạ Băng con có nhanh lên không sắp trễ giờ rồi - Tiếng của cô vang cả nhà khi kêu đứa con gái lười biếng của mình đi học

- Má mí à cho con ăn thêm một cái đùi gà đã - Hạ Băng vẫn không chịu rời bàn ăn

- Con xem đã béo ú như thế mà tối ngày ăn với uống - cô kéo má của Hạ Băng ra

- Á đau quá - Hạ Băng la lên nhưng không chịu buông đùi gà ra

- Nhưng con vẫn rất dễ thương và xinh đẹp đúng không - Hạ Băng vừa cầm đùi ra chớp mắt nói cô nghe mà mắt cười con gái cô sao có thể tự luyến thế

- Thôi nhanh lên má mí đã trễ rồi - cô lấy khăn giấy lau tay cho Hạ Băng nói hai người đi ra xe cô mở cửa cho Hạ Băng bước vào rồi mở cửa bước vào

ghế lái

- Hôm nay má mi đi xin việc sau - Con gái cô quay sang hỏi

- Ừ

- Sao thế không phải là vẫn đang làm tốt sau - Hạ Băng vẫn không hiểu

- Nơi đó xa quá má mi như vậy má mi không có thời gian chăm sóc con có hiểu chưa - cô từ từ giải thích

- Chứ không phải tại ông giám đốc của má mi thích má mi sao - Ôi! Trời con gái của cô chỉ 5 tuổi hay 55 tuổi thế chắc là do Tuyết Nhi hay kể những chuyện ngôn tình đủ kiểu cho nó nghe rồi

- Chuyện người lớn con lo ăn hết đùi gà của mình đi - cô cười nói

Sau khi tới trường học của Hạ Băng cô liền chạy đến nơi phòng vẫn cũng mai là kiếp. Cô đứng trước công ty "Thiên Hạ" mà trầm trồ nó thật lớn nha chán tổng tài ở đây già lắm đây yên không biết ông ta có dễ như những tên tổng tài khác mà cô đã gặp không

Bạn đang đọc truyện *Đừng Xa Anh Nữa Nhé* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37

Cô bước vào tất cả mọi người ai ai cũng quay lại nhìn

" nhân viên mới xinh nha " một đám con trai súm lại bàn ra bàn vô

Cô thấy ngại nên đi nhanh lại chỗ thư ký

- Cho tôi hỏi phòng tuyển nhân viên ở đâu vậy ? - người thư ký ngược đầu lên nhìn tươi cười bảo

- Đi thẳng quẹo phải ạ - nghe vậy cô mỉm cười rồi đi

Ngồi trước phòng chờ bàn tay bàn chân cô lạnh tanh cứ đứng lên ngồi xuống chờ đến số báo danh của mình

104' 105' 106 vào - người đàn ông trên tay cầm sắp hồ sơ nói. Cô nghe vậy bước vào ngồi vào chiếc ghế

.Gương mặt cô hơi khom xuống

- 104 ngược mặt lên - giọng nói của người Phó giám đốc khiến cô hơi giật mình trước mặt cô có bốn người nhưng có một người vẫn chưa chịu quay ghế lại

- 104 nghe hỏi tại sao lại nghỉ việc ở công ty cũ? - Phó giám đốc hỏi

- Dạ tại vì tôi nghĩ mình có thực lực tại sao phải làm ở nơi nhỏ bé tôi muốn thử sức mình - cô gằn gọt trả lời

- Thế cô học bên ngành nào? - đến lượt trưởng phòng thiết kế hỏi

- Dạ thư ký - cô cười

Không biết vì sao cái người ngồi trên chiếc ghế đó xoay lại gương mặt hoàn mỹ xuất hiện cô nhìn mà lo sợ. Trời ơi sao số cô xui thế này gặp ngay người này cô kim chế lại

- Có chồng chưa - hần quan sát nó một lúc rồi hỏi giọng nói lạnh như băng

- Có nhưng đã ly dị rồi - nó nghiêng răng trả lời có ai phỏng vấn lại hỏi vấn đề này không đúng trên đời này chỉ có hần mới bá đạo vậy thôi

- À thế chồng cô chắc đẹp lắm nhì - ôi trời hần bây giờ là tự khen mình sao

- Không hần ta xấu xí lắm - cô liền đáp lại

- Cô được nhận ngày mai đi làm - hẳn tức muốn ọc máu, được lắm để xem hẳn dạy dỗ cô đây. Ông trưởng phòng và phó giám đốc muốn cười ra nước mắt chỉ hỏi vài câu không liên quan liền được nhận

Cô nghe mà mỉm cười cái sao lại dễ dàng xin việc thế này, nhìn lại đồng hồ thấy trễ giờ rước Hạ Băng rồi liền phóng xe đến trường hẳn nhìn cô không biết gì sao mà đi nhanh vậy liền đuổi theo. Hẳn sợ cô nhận ra nên đậu xe xa một tí, quan sát một hồi mà hẳn không biết cô đến trường mẫu giáo để làm gì

- Má mi sao lâu thế - Hạ Băng chạy ra ôm chầm lấy cô hẳn nhìn mà đơ người con bé đó là ai còn gọi cô là "má mi" không lẽ.....không thể được

- Cho má mi xin lỗi - cô ngồi xuống ôm Hạ Băng vào lòng nhưng cảm thấy vai mình ướt ướt nhìn lại thì ra là con gái cô đang khóc

- Sao thế con - cô lau nước mắt cho Hạ Băng không biết con cô sao lại khóc

- Con thấy bạn nào cũng được ba mẹ đưa đón hết sao con chỉ có má mi thôi - Hạ Băng lấy bàn tay ú của mình lau nước mắt. Cô nghe mà đau cả ruột cô nhìn Hạ Băng mà nước mắt rơi

- Má mi đừng khóc con hứa sao này không nhắc đến ba nữa con không còn ba đâu chỉ cần má mi thôi - Hạ Băng sợ nhất là nhìn thấy cô khóc

- Con gái ngoan bây giờ về má mi dẫn con đi chơi có được không - cô xoa đầu con gái mình không uổng công cô sinh Hạ Băng ra không cần ba luôn. Hẳn ngồi trên xe nghe cuộc nói chuyện giữa họ không biết sao mà lòng lại đau thế này

Bạn đang đọc truyện *Đừng Xa Anh Nữa Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38

Hẳn vẫn luôn âm thầm lái xe theo cô một lúc thì thấy xe cô dừng lại ở công viên. Muốn xe cô và Hạ Băng làm gì hẳn bước xuống xe bước đi theo cô

- Hạ Băng này bây giờ má mi đi mua kem cho con nha con ở đây hay đi cùng má mi - cô quỳ một chân xuống cho chiều cao cô và Hạ Băng bằng nhau

- Thôi con ngồi ở đây không đi đâu mệt lắm - Hạ Băng chu môi đỏ hồng nói cô dặn Hạ Băng mấy câu rồi đi

Hề xui cho cô xe cô vừa bể bánh, nên đành đi bộ mãi chẳng thấy ở đâu bán ken cô cô đi vào trong siêu thị

Hạ Băng đợi mãi mà chẳng thấy cô về bộng khóc oà lên hẳn thấy liền vội đi lại những người đi qua cũng ghé vào xem

- Này con nín đi - hẳn lấy ngón tay cái của mình lau hàng nước mắt cho Hạ Băng mọi người đi qua cũng rời đi họ nghĩ đây chắc là ba cô bé

- Má...ừ...đi...ừm....quá - vừa khóc vừa nói

- Nín nào chú dẫn cháu đi ăn được không - không biết làm sao cho Hạ Băng nín hẳn phải đành dùng chiêu này thôi

Đúng là hiệu quả vừa nghe đến ăn Hạ Băng nín liền liền đi lại kéo ống quần hẳn(cô của cô cũng lùn như cô) hẳn hiểu ý cười rồi bế Hạ Băng lên. Giờ nhìn lại đứa bé này xinh đẹp nha

Hẳn dẫn Hạ Băng đi mua kem rồi quay trở lại chỗ hỏi này. Cô khi mua kem về chẳng thấy Hạ Băng đâu hoảng hốt chạy đi tìm

- Má mi con ở đây - nghe tiếng con gái gọi cô quay lại, không nghĩ gì cô liền chạy lại ôm Hạ Băng còn Hạ Băng thì chỉ lo cho cây kem của mình mặc để mẹ

mình ôm. Cô ngược lên nhìn gương mặt bồng chốc tái méc

- Anh thấy con bé khóc nên đưa nó đi ăn - hẳn vội xoa tay giải thích

- Tại sao anh đưa con bé đi mà không hỏi tôi hả nào Hạ Băng về thôi - cô tức giận mắng cho hẳn một trận kéo tay Hạ Băng đi

- Này chú xinh đẹp hôm nay chú dẫn Hạ Băng đi chơi có được không - Hạ Băng chạy lại nhìn hẳn, cô như muốn cái hồ chui xuống, đứa con gái này đúng là bán đứng mẹ nó mà

- Cháu muốn chú đưa đi đâu - hẳn vén vài sợi tóc của Hạ Băng lên

- Này má mi kêu con về có nghe không hả? - cô véo má Hạ Băng coi như là trừng phạt đi, đúng là không nhà đại chợ

- Á má mi à con đau - Hạ Băng lấy tay xoa xoa má mình vì cô véo mà đỏ lên

- Mau theo má mi về - cô

- Má mi không nhớ sau hôm nay là sinh nhật con sao bộ má mi không muốn cho con đi chơi hả?- Hạ Băng phụng phịu nó biết thế nào cô cũng quên cho coi . Hấn nghe được mà đau xót

- Má mi..xin...- cô chưa kịp nói xin lỗi thì hấn đã ngắt ngang đứng cô không nhớ sinh nhật nó thật

(bây giờ kên Hạ Băng thành nó nha)

- Thế chú xinh đẹp dẫn Hạ Băng đi được không? - nghe hấn nói nó vui mừng hấn đưa tay bế nó. Cô thấy hấn và nó đi liền đi theo

Đi tới chỗ đậu xe liền mở cửa chỗ ngồi kế hấn đặt nó vào, cô vẫn đứng đó không chịu vào

- Mau lên xe - hấn nhướn mày nói

- Còn xe tôi thì thế nào - cô chỉ chiếc xe của mình

- Anh sẽ giải quyết, mau lên xe - hấn trầm giọng nói cô nghe vậy mở cửa sau hấn liền dè cánh cửa lại

- Lên trước ngồi - hấn kéo cô lên trước

- Đồ đáng ghét - cô lăm bằm trong họng

- Anh nghe đó - hấn nhìn cười

- Là quý hay sao mà nó cái gì cũng nghe - cô

- Anh cũng nghe được - hấn đẩy cô vào xe rồi đi vòng quay ngồi vào chỗ lái

Bạn đang đọc truyện *Đừng Xa Anh Nữa Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39

- Aaa má mi ơi xe này xinh đẹp quá - nó cứ nhúng lên nhúng xuống rồi khen, cô và hấn không ai nói câu gì. Cô quay sang nhìn hấn, đã 6 năm không gặp nhưng có lẽ hấn không già đi chút nào nhìn vẫn mê người đấy chứ

- Em đang nhìn cái vẻ đẹp trời cho của tôi hả - hấn quay sang nhìn cô, mà phải công nhận hấn vẫn còn đẹp chứ bộ

- Oh má mi thích chú đẹp trai này phải không - nó ngược lên nhìn cô. Cô nhéo má nó đúng là thứ nhiều chuyện mà!Hấn nghe mà thầm cười trong lòng

- Nhưng không được nếu vậy chú Á Hi sẽ buồn mất - Nó chu môi nói. Cái gì Á Hi hả? Hấn nghe mà tức xì khói, tay đã nắm thành nắm đấm

- Em và tên nhóc kia kết giao hả? - cô nghe mà sợ tái mặt phải trả lời nhưng thế nào đây đúng là mệt thật!

- Không có - cô

- Em nên tránh xa tên nhóc đó một chút- lời nói như từ dưới âm phủ lên lạnh đến tận xương tủy

- Với tư cách là chồng trước của em à -Cô nhếch miệng cười có ai đã ly hôn rồi chồng cũ lại nói thế này không

- Em ăn nói thế đấy hả - hấn thắng xe lại nắm chặt vai cô khiến phần vai áo tuột xuống lộ ra vết sẹo

.Đây là vết sẹo mà hấn đã gây ra cho cô 6 năm về.

- Anh xin lỗi -Cảm thấy có một chút hối hận và....

Nó kéo phần vai áo lên chỉ mỉm cười rồi thì thảo/vào tai Hạ Băng cái gì đó cho con bé đỡ sợ vì cuộc nói chuyện của cô và hấn

- Chúng ta xuống thôi - đến nơihấn quay sang nói cô và nó nghe kiên bước xuống nó đòi hấn bế hấn nghe thế cũng bế nó lên

-Chào Ngự tiên sinh, Ngự phu.....à Dương tiểu thư - người phục vụ cũng đã nghe tin hai người này kết hôn cũng biết họ đã ly dị nên phải gọi Ngự phu

nhân thành Dương tiểu thư nhưng hấn nghe đúng thật chứng tay

- Má mi à ở đây to quá - nó quay sang nói

- Đi thôi - hấn nói bọn họ tới một căng phòng có một cánh cửa bằng kính trong, nhưng có thể nhìn vào bên trong được chỉ bên trong mới có thể nhìn ra

- Đem những thứ tôi gọi lên - hấn đặt nó ngồi vào rồi ra lệnh

- Dạ

- Tôi đi vệ sinh - cô đứng lên đi ra phía cửa thật ra cô không muốn đi về sinh đâu chỉ vì con đau tim thôi. Hạ Băng thấy mẹ đi gương mặt cuối xuống không biết nước mắt đâu rớt xuống

- Nay sao con khóc thế - hấn quay sang thấy nó khóc lại lo lắng hỏi không phải lúc này còn vui lắm sao

- Má mi lại phải chịu đau một lần nữa rồi - Hạ Băng

- Tại sao phải chịu đau - hấn không hiểu con bé đang nói gì chịu đau là sao?

- Chú có biết không má mi của con phải chịu đựng sự đau của những vết thương sau lưng của mình, trong 6 năm rồi đấy mỗi lần má mi lại tìm cho mình một mũi thuốc có màu đen thì mới hết đau - Hạ Băng nhìn hấn khóc nói nó đã thấy cô tìm nhiều lần nhưng không nói

Nhưng cô không nghĩ là nó biết nhưng không nói đã thấy được tất cả. Khi nó hỏi Tuyết Nhi thì chỉ nói cô không sao

Hấn nghe liền chạy vào nhà vệ sinh thấy cô chuẩn bị đâm vào người mình liền chạy lại

- Em muốn chết hả - hấn quần ống chịch sang một bên. Cô có biết thứ này nguy hiểm lắm không

- Đúng tôi muốn chết đi được mà không phải 6 năm trước chính anh cũng muốn cho tôi uống thứ này sao - cô

- Tôi phải làm sao đây khi chỉ tìm những thứ này tôi mới có thể sống tiếp - hai chân cô như mềm nhũn nó không đứng dậy được nữa rồi nó quá mệt

- Em tỉnh lại đi không phải không chữa được - hấn tức đến nổi mắt của đỏ lên

- Đúng có cách chữa nhưng tôi có thể liệt nữa người có thể mất đôi mắt những thứ này đối với tôi nó quan trọng lắm tôi còn Hạ Băng tôi không muốn con mình lại một lần bị bạn bè gọi là đứa không có mẹ con bé sẽ chịu bị bạn bè gọi không có ba là đủ lắm rồi -

Bạn đang đọc truyện *Đừng Xa Anh Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40

Cô đứng lên lau nước mắt của mình chỉnh sửa lại trang phục

- Đi thôi đừng để con bé đợi - cô

- Ừm- hấn thở dài một cái rồi cũng đi theo cô

Ngồi xuống bàn hiện giờ trên bàn ăn đã được phục vụ dọn thức ăn lên

- Nay Hạ Băng con ăn đi - cô vuốt tóc nó nói

Nghe thế Hạ Băng ngồi ăn mãi miết chẳng để ý đến ai là không con bé có để ý đến ông phục vụ có mang thức ăn lên nữa không

- Con đi ra ngoài chơi được không - Hạ Băng ăn xong trèo xuống ghế nắm tay cô lắc qua lắc lại. Nhận được cái gật đầu nó liền chạy

Cô mở nắp chai rượu ra rót vào hai chiếc ly rồi cầm lên đưa cho hấn, hấn miễn cưỡng cầm

- Uống - cô đẩy ly rượu lên cho hấn nhưng hấn chỉ uống một ngụm nhưng cô thì uống hết

Chất rượu cay nồng thế mà cô uống đến ba chai mặt thì đỏ rồi nằm gục trên bàn Hạ Băng đi vào thấy mẹ nằm đó cũng chỉ biết thở dài

- Chúng ta đi về - hấn đỡ cô đứng lên, biết thế hấn chẳng cho cô uống đúng là khôn 3 năm đại 1 giờ

Hắn thì bế cô nó thì cầm túi sách giúp cô

- Chú xinh đẹp mình không đi xe sao? - Hạ Băng ngược lên hỏi

- Mẹ cháu thế này sau chúng ta đi xe được - hắn

- Này nấy năm qua mẹ và cháu sống thế nào - lời nói như có chút lo sợ. Hắn sợ phải nghe câu trả lời không

- Không ớn tý nào mámi thì lúc nào cũng tỏ ra mình không sao nhưng thật ra sức khoẻ mámi rất tệ, chú biết không mámi hay khóc về ba cháu lắm nhưng chưa bao giờ mámi nói xấu ba cháu, cháu có hỏi sau mámi và ba ly hôn mámi chỉ bảo do mámi không tốt, do mámi làm đau ba - nó rơi mắt giọng nói run run

- Thế cháu có hận ba mình không cháu có muốn gặp ba mình không - hắn cố kiềm chế nước mắt của mình

- Nhiều lúc cháu ghét ba mình lắm, tại sao 6 năm nay ba chưa một lần thăm cháu, nhưng cháu ghen tỵ với những bạn trong lớp lắm tại sao ai cũng có ba chỉ có cháu là không - Hạ Băng nhìn về cặp gia đình ở kia mà cười nó đã nhiều lần nhìn nững cảnh này nhưng chỉ biết để trong lòng

Hắn và nó đưa cô về nhà hắn vì không biết đường về nhà

- Chào ông chủ..- ông quản gia bước thấy hắn bế cô trên tay ông hơi ngạc nhiên

- Ừm không có chuyện gì quan trọng thì đừng vào phòng tôi - hắn nói rồi đưa cô và nó lên phòng mở cửa vào, hắn đặt cô xuống giường rồi bước sang phòng bên cạnh

- Này Hạ Băng cháu thay đồ đi phòng tắm ở đó -hắn đưa bộ đồ cho nó nghe theo đi vào phía tay hắn chỉ

Hắn ngồi xuống giường nhìn cô, có lẽ 6 năm cô phải chịu quá nhiều đau khổ ngay cả ngủ cũng khóc

- Ừm - cô rên nhẹ một tiếng hắn lấy chăn kéo lên cho cô. Hạ Băng thì tắm xong được hắn đưa sang phòng kế bên

Hắn bước lên giường bế cô đi vào nhà tắm (mọi người bít làm gì rồi đó)

Khoảng 20phút sau hắn bước ra lúc này cô đã được thay một chiếc áo soi màu trắng của hắn

- Em đang giảm cân à sao mà nhẹ thế - hắn cười rồi cũng đi vào giấc mộng

Bạn đang đọc truyện *Đừng Xa Anh Nữa Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41

- Á sao anh lại - cô khi thức dậy đã thấy phía bụng mình nặng nhìn xuống thì ra là hắn ôm cô

- Tên biến thái mau buông ra - cô đẩy hắn ra nhưng hắn càng xiết chặt hơn

- Để tôi ôm chút nữa năm phút thôi - giọng hắn cứ thế mà nhỏ dần hắn bệnh sao? Cô như bị đứng hình cứ nằm yên để cho hắn ôm

- Hết năm phút rồi mau buông ra nhanh lên - cô đẩy hắn đúng lý lộn mà đồ chùa hay sao mà ôm hpài

- Tôi còn chưa tính sổ với em dụ giám giấu con tôi bây giờ hung dữ gì - hắn vẫn không chịu buông cô ra vẫn cứ ôm

- Nếu tôi cho anh biết anh có cho tôi ra đi không ?còn bây giờ thì sao - Cô quay sang nếu ngày hôm đó cô không kêu bác sĩ nói dối với hắn thì có lẽ.....

- Sẽ không và không có quyền cho phép tôi thì tôi không cho em đi - hắn

- Nhưng có lẽ bây giờ tôi có đi hay không phải anh quyết định dù gì chuyện gì nó cũng phải đến - Cô đưa tay để lên eo mình, trong bụng trong cơ thể cô đã có một thứ mà nó đang ăn từ từ các tĩnh mạch của mình làm sao đây

- Em sẽ không sao cả em cứ xem tất là một giấc mơ, đi thay đồ đi tôi dẫn em đi chơi - hắn bỗng ngồi dậy cười với nó nụ cười mà nó chưa bao giờ thấy nó như nụ cười trước lúc.....

- Tôi không đi đâu anh cho tôi ra khỏi đây đi - cô vẫn ngồi ở trên giường

- Coi như tôi xin em hôm nay thôi - hắn đưa bộ đồ cho cô. Cô cầm rồi đi đồ phòng thay hôm nay hắn thật lạ

Sau khi bước ra cô đã thấy hắn ngồi trên sofa tay cầm tờ báo

- Đi thôi - hắn kéo cô đi xuống nhà

- Hạ Băng đâu? - cô giờ mới để ý

- Tôi cho con bé đi chơi rồi em yên tâm - hắn mở cửa cho nó bước vào trong xe

- Mình đi đâu bây giờ. - hắn quay sang hỏi

- Hay đi chợ đi - cô hồ hững nói

Thế là hai người đi tới chợ vừa xuống xe mọi người ai cũng nhìn

- Anh đi cắt xe đi - cô khiu tay hắn

- Mà nay này - cô kéo hắn lại cởi cái áo vest ra sẵn tay áo đến khủy tay cho hắn, hắn nhìn cô mà ngần

người cũng lâu rồi cô không làm cho hắn. Hắn đi cắt xe trong một con hẻm. Khi quay lại hắn không thấy cô đứng đó nhìn xung quanh rồi có thứ gì lạnh lạnh đặt trên mắt hắn,

- Đi thôi - thì ra là cô, hắn nhìn cô khiến cô không được tự nhiên, hắn đưa tay trên khoé môi cô lau đi vết màu đỏ lòng lại thờ dài một tiếng

Cô nắm tay kéo hắn đi khắp nơi đến khi mệt cô lại kéo hắn vào một chỗ bán đồ trang sức nằm trên con đường lớn

- Xin chào chủ tịch Ngự và - bà chủ bán hàng đi ra lời nói của bà khiến cho cô hơi giật mình

- À tôi là Hy Tranh, xin chào - cô cũng lịch sự đáp lại đủ hời hợt rồi không biết phải nói thế nào đi chợ mà còn kêu chủ tịch Ngự

- Tôi muốn mua chiếc vòng đó - hắn chỉ chiếc vòng được đặt ở hàng đầu chiếc vòng khá đơn giản thực ra nó là chiếc lắc có gắn thêm chuông

- Woa này đúng là có mắt thẩm mỹ - bà vừa nói vừa lấy chiếc vòng đưa cho hắn

- Bao nhiêu - hắn thờ ơ nói

- 3000 vạn ạ - bà cung kính đáp

- Được tôi lấy - rồi hắn đeo đô tay cô cô cứ giấu tay mình đi ôi trời mắc thế

- Em mau đưa tay ra cho tôi, tôi vì sợ em sẽ đi lạc nên mới tặng e m thôi - cô nghe thế cũng đưa tay ra cho hắn. Hắn mua không phải vì sợ cô đi lạc mà chỉ muốn đánh dấu chủ quyền và để hắn có thể nhận ra cô

Bạn đang đọc truyện *Đừng Xa Anh Nữa Nhé* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42

Này giờ mình đi kiếm gì ăn đi - cô kéo hắn đi, hắn nhìn từ sau, mái tóc cô nhuộm lại sau? mái tóc dài tới đai áo ngày nào bây giờ chỉ ngắn tới thắt lưng mà cũng đúng thôi 6 năm có lẽ nó quá dài

- Ngạo Thiên à ngồi xuống - hắn nghe cô kêu mà ngạc nhiên, hắn nhìn lên bản tên là Mi thập cảm, cô thích ăn sao? Nếu vậy thì có thể về nhà sai người làm mà

- Thím Ngọc cho cháu hai bát lớn - cô kêu, thật ra hồi nhỏ cô thường xuyên lại quán ăn nhưng từ khi kết hôn thì không còn ghé quán nữa không biết bà chủ có già thêm hay không

- Cháu đợi chút - khoảng 5 phút sau thím Ngọc đem ra hai bát thơm ngát ngay. Thấy cô đã cầm đũa muổng lên hắn bắt chước làm theo(từ đó có ăn đâu mà biết)

- Ăn đi - cô nói rồi chiến với bát mì nóng hổi nhưng có chút khó khăn với mái tóc này nó cứ dính đô đồ ăn hoài. Hắn đứng lên đi ra sau cô cầm mái tóc

cô lên búi cho cô, vùng cổ của cô đã có một vài đốm tím nhỏ

- Cảm ơn - cô quay lại nói lòng có chút ngượng ngùng

Thế là cô và hấn phải mất tận 30 phút để xử lý xong hai bát mì. Bây giờ cũng 5 giờ rồi hấn và cô quyết định ra xe để đi về. Vừa tới nhà đã nghe tiếng cười của con gái

- Mámi - vừa thấy cô nó đã bỏ nhàu vào người cô. Cô liền ngồi xuống gian tay ra

- Mámi đi chơi có vui không - nó nhìn hỏi

- Ừm - cô xoa đầu con gái, từ này đến giờ không để ý trong nhà có người

- Chào Hy Tranh - đó là Tuyết Chân bà tới cùng Á Hi. Hấn đi vào vào một tay để trong túi quần theo thói quen hấn sẽ lấy gói thuốc ra nhưng nhớ ra cô không thích mùi thuốc nên rút tay ta vậy

- Đến đây làm gì - Hấn ngồi xuống sofa của phòng khách điềm đạm nói

- À cô nghe nói Hy Tranh trở về nhà lớn nên...- Tuyết Chân nói

- Được rồi thế thì vào ăn cơm tối luôn đi - rồi kéo cô và nó vào phòng ăn. Tuyết Chân và Á Hi cũng đi vào, từ này đến giờ Á Hi không nói chỉ có nhìn cô khiến hấn chỉ muốn đâm cho anh một cái. Tuyết Chân như nhận được ánh mắt đỏ ngầu của hấn, huych khủy tay Á Hi khiến anh giật mình

- Mámi à ngày mai sinh nhật con liệu ba có đến thăm con không? - Vì câu nói của Hạ Băng mà khiến cho không khí bàn ăn đã lạnh mà còn lạnh hơn, cô hơi bất ngờ khi con gái hỏi, có lẽ đây lần đầu nghe con bé hỏi về việc này

- Ừm - cô gật đầu, cô phải nói thế nào đây người ngồi trước mặt cô là ba con người đã bỏ rơi mẹ con chúng ta người mà chưa bao giờ đến thăm cô và con gái một lần nào. Hấn như chết đi không lẽ trong suốt 6 năm qua Hạ Băng vẫn luôn chờ hấn sao, như vậy liệu con bé có bao giờ giận hấn không. Sau khi ăn xong mẹ con Á Hi, cô dắt Hạ Băng lên phòng Tuyết và Á Hi vì công ty có việc nên đành về

- Ngày mai chúng ta ta sẽ về nhà - cô nói với con gái

, mấy ngày nay đã làm phiền hấn rồi

- Mámi à ba không thương con sao? Sao ba không đến thăm con, Tiểu Đồng lúc nào đi học, bạn ấy cũng cười con là không có ba - nó phụng phịu nói,

- Mámi à có phải con không ngoan nên ba không về với con phải không - con bé khóc lên cô ôm con vào lòng chỉ biết an ủi con rằng bố sẽ về

Bạn đang đọc truyện *Đừng Xa Anh Nữa Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43

— Không Hạ Băng của mámi là ngoan nhất làm sao ba có thể không thương con được - Cô lau nước mắt cho Hạ Băng. Không biết từ bao giờ hấn đã bước vào phòng, thật ra khi thấy cô và nó lên lầu hấn cũng đi theo nhưng không ngờ lại nghe được. Hấn đi lại gần Hạ Băng ngồi khụy xuống đưa bàn tay ra

— Ba xin lỗi con — Có lẽ hấn chưa quen khi mình có con gái và nói với con như thế nhưng Hạ Băng thì ngược lại nó nghe nói liền nhào vào người hấn càng ngày càng lớn tay thì ôm cổ hấn, còn cô thì chưa hết ngạc nhiên

— Nín nào, nín nào công chúa xinh đẹp của ba khóc đến nỗi trở thành công chúa lọ lem rồi- hấn xoa xoa lưng con gái nhưng Hạ Băng vẫn chưa chịu buồn hấn ra lúc trước hấn nghĩ sao này gặp lại con gái không biết có chịu lại nói chuyện với hấn không chứ đừng nói là ôm hấn

— Ao...hức...không...ừm...đến thăm...con — Hạ Băng cũng chịu buồn hấn ra

— Là lỗi của bố đừng khóc nữa được không — Hấn

— Hạ Băng chào chú...ba đi về đi con — Đã đến nước này thì nói thật cũng tốt hơn

— Em muốn đi đâu — hấn đứng lên, cha con hấn mới nhận nhau cô lại muốn đi đâu

— Em về nhà — Cô đi lại sofa lấy bộ đồ của mình

- Nhưng đây là nhà của e...- hấn định nói đây là nhà của em nhưng cô đã lên tiếng
- Không nó không còn là nhà em cách đây 6 năm rồi – giọng cô thều thào, như thế đã là quá đủ cho một cuộc sống hôn nhân mà đúng hơn là “Một Hợp Đồng Hôn Nhân Thương Mại” của cô và hấn
- Mami à không thể sao – Con gái lay chân cô có lẽ con bé muốn cô và hấn có thể sống hoà hợp lại
- Bây giờ con có muốn theo mámi về không – cô có vẻ cương quyết với ý định của mình
- Ba à con về, mai ba nhớ đến đây – suy nghĩ một hồi Hạ Băng quyết định theo cô về. Hấn cũng chắc có thể làm gì khác chỉ gặt đầu
- Anh đưa em về – hấn nói
- Cũng được – dù gì trời cũng tối để hấn đưa về cũng tốt

-
- A ba đến rồi – Hạ Băng vui vẻ trong chiếc váy màu xanh ra mở cửa cho hấn. Hấn đậu xe ở ngoài rồi đi vào hôm nay hấn không mặc tây trang mà chỉ mặc chiếc áo somi cùng chiếc quần jean thôi
 - Mạ đâu – hấn hỏi không phải hôm nay là sinh nhật của Hạ Băng sau không thấy cô
 - Mámi vẫn chưa thức – từ sáng đến giờ vì vui khi sắp được gặp ba mà nó đã thức từ sáng sớm
 - Được vậy con ngồi ở đây đi ba lên kêu mẹ – hấn đặt Hạ Băng lên ghế, rồi đi lên lầu vì nhà chỉ có 2 phòng nên hấn mở cửa đi vào phòng gần cầu thang
- Đi lại chiếc giường ngồi xuống hấn lấy tay vút những sợi tóc ra sau gáy cô
- Hy Tranh, Hy Tranh – lay mãi mà cô không thức dậy hấn liền lấy bế cô đi xuống nhà
 - Mámi sao thế ba – Hy Tranh thấy ba bế mámi liền phóng xuống ghế
 - Ba cũng không biết chúng ta đi bệnh viện trước – Hạ Băng kéo cửa nhà lại, hấn để cô ở ghế sau để cô nằm. Xe của hấn phóng như bay đến bệnh viện
- Bác sĩ thấy xe hấn liền kéo băng can ra hấn và nó cũng chạy. Hai tiếng đã trôi qua lại một lần hấn phải chờ cô nữa. Bác sĩ bước ra
- Cô ấy sao rồi – hấn
 - Đã không sao rồi nhưng... – ông bác sĩ e ấp
 - Thế nào – hấn như hét lên
 - Vì lượng thạch tím trong người cô ấy rất nhiều chúng đang phát triển thành khối u chúng đang ăn dần các tế bào của cô ấy, cơ thể cô ấy bây giờ rất yếu
 - hấn nghe mà suy sụp hoàn toàn hấn không ngờ nó lại phát triển nhanh như vậy
 - Cứu mámi cháu với – Hạ Băng bây giờ đã khóc
 - Ngại có thể vào thăm cô ấy tôi nghĩ khoảng thời gian nay ngài nên chăm sóc chu đáo cho ấy- bác sĩ nói rồi bước đi

Bạn đang đọc truyện *Đừng Xa Anh Nữa Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44

- Mámi à – Vừa bước vào Hạ Băng đã chạy đến giường bệnh
- Nào Hạ Băng để mẹ nghỉ ngơi – Hạ Băng nghe hấn nói cũng không làm ồn nữa nhưng vẫn không chịu trèo xuống giường. Hấn ngồi xuống giường lấy tay vén những cọng tóc trên mắt cô ra
- Ba à mámi có tỉnh lại không? – Hạ Băng ngược đầu lên nhìn hấn hỏi

– Có chứ – hấn

– Thế thì chừng nào – nó vẫn cứ hỏi tới hỏi lui loay hoay nội dung mámi có tình không, bao giờ thì tình, hấn cũng chỉ biết cười và mong điều mà hấn nói là sự thật

Mấy ngày nay, Tuyết Nhi và Thiên Vương cũng đến thăm cô .Bây giờ Thiên Vương và Tuyết Nhi đã là vợ chồng học có một đứa con trai bằng với Hạ Băng.

Gia đình Tuyết Chân cũng đến

– Em có sao không – Á Hi nhìn cô hỏi, thật ra câu mà hấn muốn hỏi sau nhiều năm gặp lại cô không phải như vậy.Mà đó ...

– Em không sao – Hấn đi lại đỡ gối lên cho cô

– Mà bố mẹ Hy Tranh có biết chuyện này không – Tuyết Chân hỏi

– Không, mà còn gì không – không quan tâm đến họ hấn chỉ lạnh lùng trả lời, đi lại tú lấy cho cô ly nước lọc vì cô đang tiến hành lọc chất thạch tím trong người nên chỉ uống được nước lọc, nhưng cô không uống. Tuyết Chân cũng hiểu hấn muốn không cho mình ở lại nên đi về, còn Á Hi thì dù cho Tuyết Chân có nói cỡ nào cũng không chịu đi

– Uống đi nào – hấn ra lệnh cho cô, bà Tuyết Chân cũng hiểu ý nên kéo chồng và con mình về

– À mà em không đi làm anh có phát lương cho không – chỉ hỏi hấn, có ai như cô không làm được hai ba ngày rồi nghỉ lâu như thế

– Có – Hấn

– Không làm cũng được nhận sao anh thật sự thiên vị quá rồi – cô

– Em cũng đã làm cho anh rất nhiều đó thôi- thế thì anh phải trả cho cô bao nhiêu đây

– Ôi anh đúng dèo miệng,mà Hạ Băng này màmi nghe nói con đánh bạn Thế Anh đúng không (là con của Tuyết Nhi nha) – cái con bé sao thích đánh nhau thế cô cũng đâu giỏi mấy chuyện đánh nhau, không lẽ nó hưởng gen duy truyền từ ba nó

– Con không thích bạn – Hạ Băng leo lên đùi ba mình ngồi mong ba mình tiếp tay

– Con không thích bạn là đánh bạn sao – Cô nằm trên giường mà muốn tức chết

– Thôi em đừng la con nữa – hấn sợ cô mệt nên đành can ngăn nhưng Hạ Băng tưởng ba về phe mình mà cười còn chọc quê cô

– Anh đưa bố mẹ về nhà nha – hấn nghĩ dù sao họ cũng là ba mẹ cô nên đây cũng là việc phải làm

– À...ừ tùy anh – cô cười

– Mà Hạ Băng này bố chuyển trường cho con rồi nha thứ 2 tuần sau có thể nhập học – hấn

– Thật sao – bàn tay mập ú liên tục vỗ vào

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Đừng Xa Anh Nữa Nhé* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45

Mới đó mà đã tháng 12 rồi, tết sắp đến rồi thời gian trôi qua nhanh thật đấy.Sau những ngày nhập viện thì cô cũng trở về nhà của mình tình cảm của cô và hấn cũng trở nên tốt đẹp,còn Hạ Băng thì một tuần nếu không học phụ đạo thì sẽ sang nhà hấn vào hai ngày cuối tuần

– Bố và mẹ đi đâu đấy – hôm nay vừa đi làm về nhà đã thấy ba mẹ cô kéo vali ngồi ở sofa phòng khách rồi

– À... bố mẹ...- mẹ cô định nói nhưng bố cô đã ngăn lại

- Bà để tôi nói với con sau cũng được – ông liếc sang nhìn bà
- Bố sao thế – cô không hiểu bố mẹ có chuyện gì mà không cho cô biết chứ
- Chỉ là bố cảm thấy có lỗi với con về những gì mà bố đã làm nên...- ông vừa nói vừa khóc như đang hối hận về những gì mình đã làm, mẹ cô thì cũng không thua gì cứ khóc xức nước
- Bố mẹ chuyện đã qua rồi con không để ý nó nữa – cô cũng không phải người nhỏ nhen mà để bụng những chuyện đó dù gì họ cũng là ba mẹ mình
- Nhưng bố mẹ không thể cứ ăn bám con hoài được hay con bảo Ngạo Thiên cho bố một công việc trong công ty đi bố sẽ giúp con về tiền sinh hoạt của gia đình- ông
- Con có thể lo được mà – cô
- Thế thì bố mẹ phải dọn ra chỗ khác – ông
- Con...để con nói với anh ấy xem sao – cô đáp ứng một hồi rồi cũng nói
- Như vậy thì tốt quá – ông và bà nghe vậy mà hớn hờ
- Để con đi dẹp vali cho bố mẹ – Cô nói rồi cầm vali đi vào trong phòng rồi chuẩn bị đi đón Hạ Băng
- Mámi à con muốn sang nhà ba – Hạ Băng
- Hôm nay sao – cô
- Dạ – Hêêê dù gì Hạ Băng ngày mai cũng không học gì vậy thì cho đi vậy
- À chào thiếu phu nhân cô đưa Hạ Băng đến sao – Ông quản gia đi ra tươi cười nói mở cửa ra cho cô
- Chào ông – Hạ Băng cuối đầu chào mặc dù chưa xuống xe
- Vâng, anh ấy có nhà không – cô cũng cười lại xem như lời chào
- Dạ có, phu nhân để xe đây tôi cho người chạy vào- Cô mở cửa cho Hạ Băng và mình xuống Cô và Hạ Băng cũng không còn xa lạ gì đối với ngôi biệt thự này mà đi thẳng lên lầu
- Được tôi chấp nhận lời đề nghị này của ông, hôm ấy cứ nói là ông làm mất một số tiền của công ty rồi bị tôi xử phạt ở nơi đó, tôi bảo đảm cô ấy sẽ đến và sẽ làm theo y như kế hoạch của chúng ta – hấn ngồi trong thư phòng những ngón tay thon dài gõ lên bàn. Bỗng có tiếng bước chân hấn vội tắt điện thoại
- Ba – Hạ Băng đẩy cửa vào theo đó là cô, nó chạy lại hấn, giơ tay ra hấn thuận theo ý mà bế n9 lên
- Em đưa Hạ Băng qua đây cho anh – cô không đi lại mà ngồi xuống sofa, căn phòng này đã được hấn thay đổi rồi sao hay là số lần cô đi vào phòng này chỉ đếm trên đầu ngón tay nên cảm thấy lạ lẫm
- Ừ em và con ăn cơm chưa xuống cùng ăn cơm nhé – hấn đứng dậy cuốn sách trên bàn trôi xuống nhưng hấn không để ý mà đi ra khỏi phòng, cô thấy vậy đi lại nhặt lên nhưng trong cuốn sách này có cái gì đó cô giữ ra thì thấy những tấm hình này, trong đây có những dòng chữ, tim cô hơi loạn nhịp
- Hy Tranh món ăn không hợp khẩu vị sao- thấy cô ngồi thất thần, hấn liền hỏi
- Hy Tranh – hấn
- Hờ – cô giật mình nhìn hấn
- Mámi à, mámi mau ăn cơm đi nào – Hạ Băng lắc đầu nhìn mẹ mình. Bữa cơm cứ thế mà kết thúc

Bạn đang đọc truyện *Đừng Xa Anh Nữa Nhé* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46

- Em sao thế không khoẻ chỗ nào sao – từ lúc ăn cơm đến giờ cô cứ thần thờ sao ấy
- À không đâu, em có chuyện muốn nói với anh – cô
- Được, nói anh xem – hấn
- Ba muốn em xin anh cho ba một công việc ở công ty – cô nói rồi thở một hơi rồi dài, nhưng cô cũng không run sợ vì cô chắc hấn sẽ đồng ý. Và chắc hấn cũng sẽ hỏi lí do đâu vì hấn là người hiểu mà
- Được thôi, thứ 2 kêu ông ấy đến công ty anh – hấn đi qua ôm cô, cô cũng chần kháng cự cứ mặt cho hấn ôm
- Tối nay ngủ lại đây đi – hấn vui mặt vào cổ cô hít một hơi rồi nói
- Không được em còn bản báo cáo chưa nộp cho anh mà – cô đẩy hấn ra
- Vậy thì khỏi nộp anh sẽ kêu người khác làm cho – hấn
- Không được, đó là công việc của em mà sao lại để người khác làm được – cô là thư ký mà cái gì cũng để người khác làm vậy thì cô nghi cho rồi
- Nhưng anh thật sự nhớ em – hấn xích qua cô một chút, cô khi nghe hấn nói không khỏi ngạc nhiên, hấn nói thật chứ
- Anh à anh có bao giờ thích em không – cô đứng là ngốc không phải cô và hấn đã ly hôn rồi mà
- Có chứ nếu không làm sao có Hạ Băng được – Hấn thật không đứng đắn gì hết cô đang nghiêm túc mà
- Vậy được rồi, Hạ Băng chúng ta đi về nào – cô đi đến Hạ Băng,
- Mami để con xem hết đoạn này đi, hai người này chuẩn bị hôn nhau rồi – cái con bé này không biết Tuyết Nhi đã tuyên vào trong đầu nó thứ gì rồi
- Mau đi về – Cô hét lên, con ních mà đã biết hôn với chả hít Hạ Băng ừ xiêu đi về
- Ba con về, tạm biệt – nó đi lại chỗ hấn hôn hấn một cái, hấn cũng hôn lại. Hấn đứng lên đi lại chỗ cô vòng tay qua ôm cô
- Để anh đưa em về – hấn hôn lên tóc cô
- Không cần đâu – cô cười
- Vậy về cẩn thận nhớ lái xe chậm thôi, anh ra chạy xe cho em – hấn buông đôi tay ra
- Ừ – cô không từ chối, rồi dắt Hạ Băng đi cửa

Bạn đang đọc truyện *Đừng Xa Anh Nữa Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47

Thế là cô và Hạ Băng từ giả hấn rồi leo lên xe, nhưng trong lòng cô có một thứ cảm giác bất an không tả được mà đó là gì chứ?

- Mami à ngày mai mami đưa con qua nhà ba nha – Hạ Bạnh rồi dựa vào ghế nói
- Được thôi – cô quay qua cười với con gái

“Reng... reng... reng”

- Alo gì thế anh – mở điện thoại lên thì ra là hấn
- Ba hả mami cho con gặp ba với – Hạ Băng cứ chòm chòm tới mà lấy điện thoại
- Hạ Băng ngồi xuống – giọng nói cô vừa cất thì đằng trước nguyên chiếc xe tải lao đến, cô xoay bánh lái nhưng chiếc xe không thể nào di chuyển được. Cô mở cửa đẩy Hạ Băng ra ngoài

“Rầm”

Cô và Hạ Băng được người dân ở đó đưa vào bệnh viện, Hạ Băng thì chỉ bị xước ngoài da không đáng kể. Còn cô thì mất máu rất nhiều trên đầu cô có những mảnh vỡ của kính ghim vào

– Fred, Hy Tranh và Hạ Băng cô ấy bị tai nạn rồi – Á Hi sau khi nghe tin đã gọi cho hấn

– Tôi biết rồi, tôi không phải là bác sĩ nên đừng nói với tôi – giọng nói của hấn không có gì là hốt hoảng cả vả lại hình như rất vui là đằng khác

– Fred sao người có thể – Á hi không thể tin vào tai mình nữa hấn thật sự không lo lắng sao

– Tại sao không – nói rồi hấn cúp máy

Trong bệnh viện bây giờ có Á Hi bà Tuyết Chân, hai vợ chồng Tuyết Nhi

– Fred không đến sao – Thiên Vương hỏi

– Tôi không biết, Fred chịu bắt máy – Á Hi thờ dãi nói

– Tôi đến rồi này – hấn mặc rất chỉnh tề nhàn nhã nói. Mọi người quay lại nhìn, Á Hi thì liền xông đến định đâm cho hấn nhưng bị hấn đạp cho vào bụng mà té ra sàn

– Cậu không phải đối thủ của tôi đâu – hấn đi đến Á Hi dùng chân đạp vào tao anh khiến tay đã chảy ra máu

Bác sĩ đi ra mọi người lại lo lắng hỏi

– Tiểu thư không sao đang nằm bên phòng hồi sức nhưng phu nhân thì do vì đụng vào phần đùi khiến cho xương gãy nên phu nhân có thể sẽ không bao giờ đi lại được, mọi người có thể sang phòng hồi sức thăm cô ấy. Ngự tiên sinh, tôi xin lỗi – ông bác sĩ sợ hấn sẽ cho mình một trận nhưng...

– Không, ông làm tốt lắm – hấn đi đến vỗ vai ông bác sĩ, ông bác sĩ thì còn không biết đây thật hay mơ nữa, Thiên Vương và mọi người không tin đây là lời hấn nói sao. Hấn bỏ tay vào trong túi quần đi vào

– Fred tôi sẽ nói với cô ấy – Á Hi

– Nếu cậu nghĩ cô ấy không đau lòng thì cứ việc – hấn nhếch môi lên

Bạn đang đọc truyện *Đừng Xa Anh Nữa Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48

Mọi người bước vào phòng Á Hi nhẹ nhàng đóng cửa lại, hấn đi đến bên cửa sổ kéo rèm ra ánh nắng chiếu vào đầu giường khiến cô hơi nhíu mày

– Fred người làm gì thế, Hy Tranh cô ấy đang... – Á Hi thấy hấn kéo rèm liền nói nhưng hấn đã xen vào

– Ánh nắng chiếu vào thì tốt thôi – hấn đi lại sofa ngồi hai chân bắt chéo vào nhau rồi lấy trong túi rút đút thuốc ra hút

– Chuyện gì – hấn

– Ngao Thiên em là Thẩm Uyên nè, em muốn gặp anh, em đợi anh ở nhà nha – hấn cố tình bắt loa lớn lên để mọi người nghe

– Được 15 phút nữa anh về. – hấn nhếch môi rồi đứng dậy bước ra cửa

– Nay Thiên Vương Thẩm Uyên có phải là người – Tuyết Nhi cảm thấy mình đã nghe tên này ở đâu rồi

– Ừ – biết vợ mình nói gì Thiên Vương đã trả lời luôn

– Cô ấy là ai thế – Á Hi tò mò hỏi

– Là bạn gái cũ của Fred – Á Hi hơi bất ngờ khi mẹ mình nói, bà cũng biết sao

– Bạn gái cũ – Á Hi nghe điệu hân nói chuyện hình như hân vào cô gái kia rất thân

– Chuyện này xảy ra cách đây cũng 10 năm rồi-Tuyệt Chân đi lại kéo kèm cửa xuống, bà ngồi xuống ghế thờ một hơi dài

– Ba mẹ Fred mất, vì bị người khác chơi đâm sau lưng, người đó cho người bắt chị dâu (tức là mẹ của Ngao Thiên nha) rồi quy hiếp ba của Fred gia toàn bộ quyền công ty cho mình, hứa sẽ thả chị dâu ra. Nhưng ông ta không giữ lời , khi ba Fred đem con dâu công ty giao cho ông ta, ông ta đã cho người làm nhục chị dâu rồi quăng chị ấy xuống biển, ba Fred bị người khác giữ chặt chỉ biết khóc khi nhìn vợ mình bị người khác hại. Ba Fred đã bị ông ta bắn chết và cũng quăng xuống biển. Và rồi cô phải đưa Fred sang Anh sống – Chồng Tuyệt Chân đi lại lau nước mắt cho vợ mình

– Sao mẹ biết – Á Hi

– Khi lấy được con dâu của công ty khoảng một năm ông ta nắm toàn quyền của công ty và phá bỏ những gì mà ba Fred đã làm ra. Khoảng một năm sau khi mọi việc đã đi theo nề nếp thì ông ta quay lại kể toàn bộ cho cho cô và Fred biết, hôm đó là sinh nhật đó Fred khi tròn 16tuổi.Fred nói sẽ khiến ta chịu những gì mà ba mẹ mình đã chịu,và cô nghĩ người đàn ông không ai khác là ba của Hy Tranh – Thật ra thì chuyện này cũng không thể trách Fred được

– Đây Hy Tranh tỉnh rồi này – Tuyệt Nhi la lên

– Đây bạn có sao không, có nhớ mình là ai không – Tuyệt Nhi quan sát cô xem có bị thương ở đâu nữa không

– Hạ Băng đâu con bé không sao chứ- cô thều thào nói, định ngồi vậy nhưng sao cảm thấy chân không còn một tí gì cảm giác không lẽ cô bị

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Đừng Xa Anh Nữa Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49

- Hạ Băng không sao đâu em nghỉ ngơi đi - Á Hi đi đến bên từ từ đỡ cô nằm xuống gối

- Mà chân em - cô hơi nhú mồm mong đợi một câu trả lời từ mọi người nhưng đợi mãi mà chẳng thấy ai lên tiếng - Có phải chân em không đi được có phải không - Cô nắm tay áo của Á Hi nước mắt cũng nghẹn ngào rơi xuống

- Chỉ là vừa tỉnh lại chân không thể cử động thôi - Tuyệt Nhi đi đến an ủi nói.Ngồi bên cô nắm lấy bàn tay cô đã lạnh tanh

- Bạn đừng nói dối mình - cô biết Tuyệt Nhi nói dối.

- Nói cho mình biết đi - cô vịn vai Tuyệt Nhi

- Đúng, nhưng chúng ta có thể trị liệu được mà - Á Hi cảm thấy hơi đau lòng vì cô,cô vì hân mà bị như vậy ngay cả mọi câu hỏi thăm cô hân cũng không nói thật không công bằng cho cô

- Anh... - Biết cô sẽ nói mình nói đùa hoặc không phải là sự thật Á Hi đã khẳng định lại điều đó - Tất cả là sự thật chân của em không thể đi được nữa và có thể sẽ ngồi trên xe lăn mãi mãi - Á Hi bỏ ra khỏi phòng, mọi người đều ngạc nhiên khi thấy Á Hi tức giận như thế này

- Anh đi theo xem anh ta có sao không - Tuyệt Nhi kêu Thiên Vương đi theo Á Hi, còn Thiên Vương chỉ biết tuân lệnh nếu không tối lại bị cô giảng đạo cho hân một trận

- Mà cô à, tại sao Thẩm Uyên lại bỏ đi - cô thực sự muốn biết toàn sự việc

- Khi biết gia đình Fred phá sản cô ta đã bỏ đi, và nói với Fred vì va mẹ bắt về Mỹ - Tuyệt Chân cũng chẳng ưa gì Thẩm Uyên cả, chỉ vì Fred chưa bao giờ cho mọi người nhắc về Á Hi

- Hân ta thật sự không biết sao - Tuyệt Nhi càng nghĩ càng tức uống công cô luôn cho hân thông minh thế mà lại ngu ngốc vô đối

Tuyệt Chân lắc đầu, cũng vì yêu

- Quần gia à lấy nước ra rửa chân cho tôi - Thẩm Uyên ngồi trên sofa ra lệnh nói, cô ta lấy son phấn ra trang trang lại trước khi hân về, thật ra mọi người

khi thấy Thẩm Uyên đều ngạc nhiên vì sao cô lại ở đây còn lại bảo phải rửa chân cho cô ta

Người hầu gái bung ra cho cô ta, nhưng vì trượt chân mà ngã khiến nước nóng trong chậu văng tứ tung khiến nó văng vào mặt Thẩm Uyên

- Áaaaaa - Thẩm Uyên thì đau mà la lên, vừa khóc vừa ôm mặt. Mọi người vì thế mà chạy lại thấy gương mặt Thẩm Uyên đỏ bừng còn người hầu thì vừa quỳ vừa xin lỗi

Vừa tới cổng lớn đã thấy trong nhà có tiếng la hán vội đi vào, thấy Thẩm Uyên vừa ôm mặt vừa khóc hán liền đi lại

- Chuyện gì vậy - hán quay qua nhìn quản gia

- Dạ con bé Lệ Lệ vì trượt chân mà làm bỏng mặt cô Thẩm - bà quản gia run đến nỗi nói không nên lời

- Mau đi gọi bác sĩ, nhốt tất cả vọn họ vào phòng tối đi - quản gia vừa đi thì hai cận vệ đi lùi Lệ Lệ và người đó đi ra khỏi sảnh chính. - Xin ông chủ tha mạng, xin ông chủ tha mạng - Lệ Lệ không ngừng khóc, những người hầu cũng chẳng khác gì

- Ngạo Thiên à mặt em - Thẩm Uyên lao vào hán mà khóc không ngừng khiến hán cảm thấy có lỗi

- Không sao anh bảo bác sĩ thăm mỗ tối nhất cho em - Hán ôm Thẩm Uyên miệng không ngừng an ủi

Sau khi bác sĩ khám cho Thẩm Uyên, cũng đã tiêm cho Thẩm Uyên thuốc an thần. Biết cô không sao hán liền đi vào phòng giam, và Quản gia thấy liền lấy điện thoại gọi cho cô nhưng mãi mà không được

- Bà muốn tạo phản sao - hán vỗ vai bà, bà không ngừng nuốt nước miếng

- Lôi bà ta đi - hán

Bạn đang đọc truyện *Đừng Xa Anh Nữa Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50

Sáng hôm sau

Hạ Băng biết hôm nay cô chỉ ở một mình nên khi khoẻ lại đã qua phòng cô

- Mámi - Hạ Băng mở cửa bước vào trên tay cầm túi trái cây, cô nghe tiếng con gái nên ngồi dậy nhưng không có sức nên chỉ dựa vào gối

- Hạ Băng, vết thương của con sao rồi - Nó thấy vậy đi đến chỉnh sửa lại gối cho cô. Nó sau khi tỉnh lại đã nghe Tuyệt Chân nói về tình hình của cô

- Mámi à con đã khoẻ rồi - Nó đặt túi trái cây vào tủ lạnh rồi kéo ghế lại gần giường để ngồi

- Cái này của ai thế - Cô nghĩ nó không thể nào mua được không lẽ của Á Hi. Bỗng cánh cửa phòng chọt mở

- Em khoẻ không - nghe giọng nói này cô cũng đoán được là ai, nhưng cũng có chút ngạc nhiên

- Ba đi chậm thật đấy - Nó trèo xuống ghế kéo hán đi vào

- Ba xin lỗi - hán bế nó lên đi lại cô, đưa tay định vén những sợi tóc của cô nhưng bị cô ngăn lại. Hán đặt nó xuống đi đến bên cô cuối người ghé xác vào tay cô

- Cảm giác như thế nào hả - câu nói của hán khiến cô chột rùng mình, thế nào là thế nào

- Ba à chân mámi có hết không - Hy Tranh hỏi

- Con yên tâm ba sẽ bảo bác sĩ tốt nhất chữa cho mámi - Hán vuốt tóc của nó lên như mắt vẫn nhìn cô

- Thật sao, mámi có thể đi lại được rồi - Nó hươ tay múa chân vui mừng nói

- Thật, móc ngoéo nhé - Hán đang thương hại cô sai hay chỉ là mục đích của hán

Như lời hán nói những ngày sao có những bác sĩ tới chữa trị cho cô, sức khoẻ cô cũng cải thiện khá tốt. Hạ Băng thì đã được xuất viện được hán đưa về nhà

- Đây, em muốn uống nước à - ÁHi đi vào thấy cô đang nằm trên giường tay với lấy cốc nước trên tủ liền chạy lại
- Ừm, anh lấy cho em cốc nước nhé - cô nằm lại giường đúng là không đi lại được thật bất tiện mà! Đến cả nước lấy cũng không được
- Em khoẻ hơn chưa, anh nghe nói em nên tập đi nhiều hơn - anh đưa cốc nước cho cô, đi lại giường đỡ cô xuống
- Em khoẻ hơn rồi, cảm ơn anh vì đã giúp em - Cô được anh đỡ, từng bước từng bước ra khỏi phòng
- Em đừng suốt ngày cảm ơn anh thế - Anh dìu cô ra đi ra băng đá ngồi, hôm nay anh thấy cô đi lại thật sự rất vui
- Em muốn nói cho ba mẹ mình biết không- Anh căng thẳng nói
- Anh nghĩ họ đã biết chưa - nụ cười của cô như con dao cắt vào trái tim anh
- Có thể họ đã biết trước tất cả không chừng - cô đứng lên định xoay người thì nghe thấy tiếng vỗ tay
- Tôi nghĩ em nên đi bói toán thì hay hơn - giọng nói đó là hấn
- Fred người quá đáng - ÁHi không chịu nổi kéo tay cô đi, cô như đứng hình tại chỗ
- Cậu nên nhớ cô ấy là vợ tôi người của tôi mua về - hấn nắm kéo tay cô lại, cô gạt tay ÁHi ra quay về phía hấn
- Anh đã từng xem e là vợ chưa?- cô nhìn hấn mong muốn câu trả lời từ hấn
- Rồi - nghe câu nói của hấn cô lại mỉm cười rồi đi
- Nhưng đó là lời nói dối - có lẽ cô sẽ nhẹ nhõm hơn khi nghe này, nó cũng khiến bước chân ngừng lại

Xin lỗi mn nha vì mình bận học nên không viết được

. Mong mn thông cảm

Bạn đang đọc truyện *Đừng Xa Anh Nữa Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.